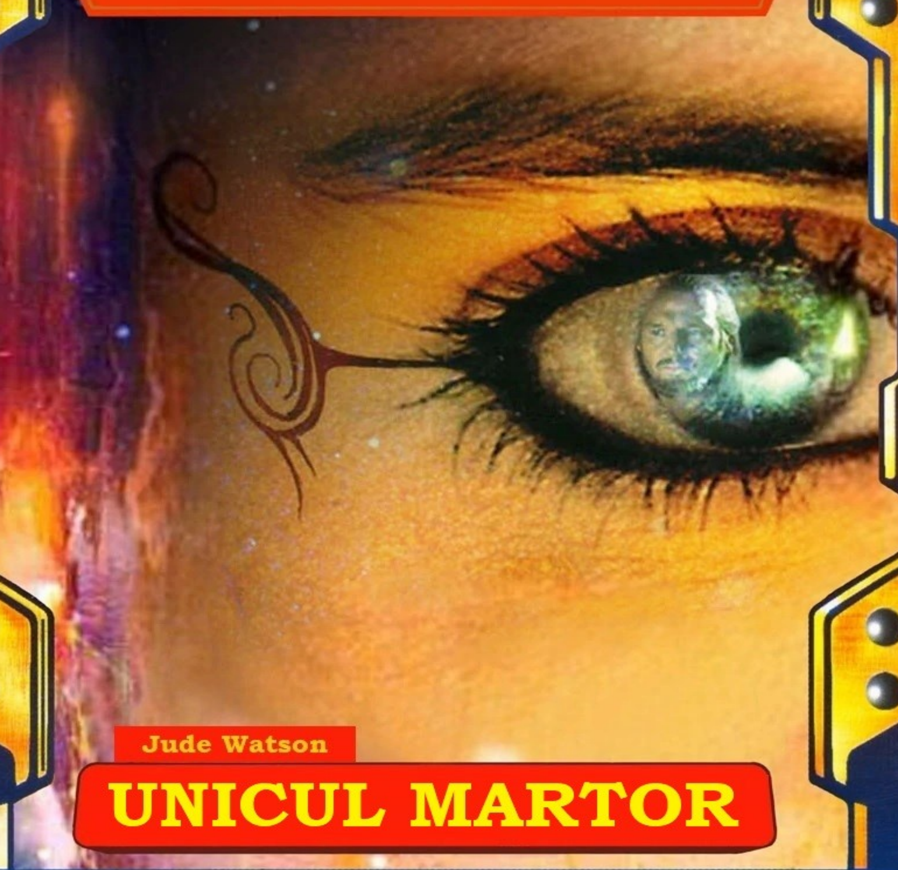
STAR WARS

JEDI APPRENTICE

Jude Watson

UNICUL MARTOR

JUDE WATSON

STAR WARS

JEDI APPRENTICE

UNICUL MARTOR

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Only Witness
2002

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

O familie criminală malefică controlează soarta unei planete. Un singur martor îi poate doborî – cineva din interior. Pentru a scăpa de pe planetă ca să depună mărturie, ea va avea nevoie de protecţia Jedilor.

Qui-Gon Jinn şi Obi-Wan Kenobi preiau sarcina, crezând că va fi uşor. Dar nimic nu este niciodată uşor când este vorba despre crimă şi, în curând, cei doi Jedi vor fi încurcaţi într-o reţea violentă de putere, corupţie şi minciuni.

Qui-Gon şi Obi-Wan ştiu că loialitatea lor este faţă de martor. Dar se poate avea încredere în ea?

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Maestrul Jedi Qui-Gon Jinn oftă adânc în timp ce păşea pe hol. Consiliul credea că fusese inactiv prea mult timp şi el ştia asta. Fuseseră răbdători cât timp jelise moartea prietenei sale dragi Tahl. Şi acum, aşteptau să decidă că era gata să îşi reia viaţa activă de Jedi. Atâta doar că nu era. Şi nu era sigur că va mai fi vreodată.

Qui-Gon trecu de un colţ, îndreptându-se spre sala Consiliului. Consiliul îl convocase, dar nu îi explicase de ce. Probabil că obosiseră să aştepte. Probabil că aveau să-l trimită oricum într-o misiune.

Poate că este mai bine, gândi Qui-Gon, încercând să se facă pe sine să creadă.

Încercase să se convingă de atâtea lucruri în ultima vreme, deşi nu reuşise prea des. Şi, cel puţin, va fi bine pentru Obi-Wan. Padawanul lui Qui-Gon mergea fără zgomot lângă el, cu faţa o mască de calm perfect. Qui-Gon ştia ce se ascundea dedesubt. Putea simţi tensiunea crescând între el şi ucenicul său. Simţea că Obi-Wan voia să vorbească şi totuşi tăcea, într-un mod atât de necaracteristic. Deşi Qui-Gon şi Obi-Wan nu fuseseră niciodată despărţiţi în ultimele luni, Qui-Gon îl părăsise în multe feluri pe ucenicul său. Îşi dorea să poată spune ceva pentru a-l linişti pe Obi-Wan. Discursurile liniştitoare fuseseră atât de uşoare. Dar acum, înţelepciunea Jedi se simţea cumva golită de conţinut. Nu îi va oferi băiatului cuvinte goale.

Făcând o pauză în afara camerei Consiliului, Obi-Wan se

întoarse spre Maestrul lui. Qui-Gon văzu că era pe punctul de a vorbi, dar înainte să poată spune ceva, uşilor camerei Consiliului se deschiseră şuierând.

Doar trei dintre cele douăsprezece locuri ale Consiliului erau ocupate. Qui-Gon nu fu surprins să văd atât de puţini membri prezenţi. Îi salută pe vechii săi prieteni şi rămase în faţa lor în cercul familiar.

Yoda, Mace Windu şi Plo Koon mulţumiră echipei Jedi pentru să venise. Ochii lor trecură scurt peste Obi-Wan, apoi se opriră pe Qui-Gon. Erau în mod evident îngrijoraţi. Qui-Gon putea simţi că membrii Consiliului priveau adânc în interiorul său, încercând să stabilească dacă trimiterea lui într-o misiune era decizia corectă.

Fu surprins să constate că nu le poate înfrunta privirea. În loc să-i ridice povara durerii, grija lor îl făcu să fie dureros de conştient de greutatea pe care o suporta. Privind dincolo de Maeştrii aşezaţi, către orizontul Coruscantului, Qui-Gon încercă să-şi calmeze sentimentele. Se întrebă încă o dată de ce nu putea să lase acel potop de emoţii să curgă prin el. Fusese învăţat să facă tocmai asta de către cei mai mari profesori – unii fiind aşezaţi chiar acum în faţa lui – şi întotdeauna funcţionase. Totuşi, acum nu funcţiona.

Obi-Wan îşi mişcă picioarele şi Qui-Gon îşi dădu seama că tăcerea continua de prea mult timp.

— Am primit o cerere de la Senatorul Crote de pe Frego, începu Mace Windu în cele din urmă. A cerut asistenţă Jedi pentru transportarea unui martor pe Coruscant pentru a depune mărturie în faţa Senatului.

Qui-Gon aprobă din cap. Protejarea martorilor importanţi era o rutină pentru Jedi. După cum bănuise, această primă misiune avea să fie o însărcinare simplă – ceva uşor. O distragere a atenţiei. De aceea erau prezenţi doar trei membri ai Consiliului.

— Nu este o sarcină simplă, spuse Yoda, ca şi cum ar fi răspuns gândurilor lui Qui-Gon. Mult pericol pe Frego există.

Mace Windu continuă să studieze chipul lui Qui-Gon.

— Nu v-am trimite dacă nu credeam că sunteţi pregătiţi. Te simţi pregătit, Qui-Gon?

Qui-Gon nu ştia. Nu avea deloc dorinţa să părăsească Templul, nici chiar camera sa simplă. Dar nu era corect ca Obi-

Wan să trăiască în izolare pentru totdeauna.

— Sunt gata, răspunse Qui-Gon mai ferm decât credea că poate fi.

Qui-Gon putea simţi uşurarea lui Obi-Wan. Ţâşni din el ca o respiraţie care fusese ţinută prea mult timp şi, în cele din urmă, eliberată. Şi membrii Consiliului părură să se relaxeze la auzul cuvintelor lui Qui-Gon. Încetară să-i mai cerceteze gândurile. Aveau răspunsul pe care îl doreau. Qui-Gon spera doar că luase decizia corectă.

— După cum a spus Yoda, situaţia este complicată, spuse Plo Koon. Am rugat-o pe Jocasta Nu să vă ofere toate informaţiile de care aveţi nevoie înainte de a pleca.

Făcu un semn către arhivele Templului.

— Să plecaţi acum, voi trebuie, adăugă grav Yoda.

— Ne temem că pericolul pentru martor devine tot mai mare. Cu cât ajungeţi mai devreme pe Frego, cu atât mai bine, spuse Mace, făcându-le semn, cu o mişcare a mâinii, să se retragă. Fie ca Forţa să fie cu voi.

Qui-Gon aprobă din cap şi ieşi încet din camera circulară, urmat de Obi-Wan. Chiar şi după ce auzise cuvintele de avertisment ale Maeştrilor, tot era sigur că misiunea va fi simplu de îndeplinit... atâta timp cât spiritul său nu va da greş.

Jocasta Nu era o Jedi subţire, firavă, cu părul lung şi cărunt, purtat într-un coc strâns. Se ridică de la masa ei de lucru imediat ce Jedii intrară în cameră. Fiind o imagine a eficienţei, ea adună propriile lucrări şi făcu semn spre o altă masă mai mare, cerându-le lui Qui-Gon şi Obi-Wan să ia loc.

— Înţeleg că timpul este esenţial, spuse Jocasta.

Nu se deranja niciodată cu introduceri. Nu contau. Qui-Gon o mai întâlnise pe arhivara Templului şi, cu siguranţă, Obi-Wan ştia cine era. Ea informa multe echipe Jedi înainte de a pleca în misiuni importante.

În trecut, Qui-Gon preferase folosirea altor surse pentru a-şi lua informaţiile. Se obişnuise să lucreze cu Tahl şi nu se întâlnise cu Jocasta de prea multe ori de când îl luase pe Obi-Wan ca ucenic, acum patru ani.

— Martorul este Lena Cobral. Jocasta le arătă holoimaginea unei tinere slabe, cu părul întunecat răsucit într-un coc elaborat. Este soţia văduvă a lui Rutin Cobral.

Imaginea tinerei dispăru şi apăru un bărbat în locul ei. Era

tânăr, destul de înalt, cu părul castaniu scurt şi cu zâmbet relaxat.

— Rutin a fost ucis recent, iar criminalul său este încă în libertate.

— Este ceva neobişnuit? întrebă Qui-Gon. Am crezut că Frego este o planetă condusă de criminali.

Jocasta păru uşor enervată de întrerupere, dar continuă.

— Familia Cobral are cea mai multă putere pe Frego. Sunt la conducerea unei bande criminale care a controlat cu succes guvernul în ultimii douăzeci de ani. Tatăl lui Rutin a murit acum câţiva ani, din cauze naturale. Se credea că Rutin era pregătit să preia puterea, deşi are doi fraţi mai în vârstă decât el. Solan este cel mai mare dintre ei şi noul lider al Cobralilor.

Pe ecran apăru o versiune mai scundă şi mai îndesată a lui Rutin. Pe lângă înălţimea fratelui său, lui Solan îi lipsea şi părul său des şi zâmbetul autentic. Era aproape chel şi avea o privire permanent încruntată.

— Solan este bine cunoscut pe planeta sa, foarte temut şi respectat. Primeşte orice are nevoie prin ameninţări, violenţă şi influenţă.

Acum, că Jocasta le împărtăşise informaţii, era pregătită să răspundă la întrebarea lui Qui-Gon.

— Nu este neobişnuit ca omorurile să rămână neinvestigate pe Frego. Dar este neobişnuit ca un membru favorizat al familiei Cobral să fie ucis, în special fără a fi răzbunat.

Deşi expresia lui Qui-Gon nu se schimbă, el simţi un nou val de durere cum trece prin el. Tânjea mai mult ca niciodată după Tahl – după cinismul, mintea ei rapidă şi obiceiul de a da informaţii într-un mod care conducea în mod natural gândurile lui Qui-Gon în direcţia corectă.

Qui-Gon îşi aminti că relaţiei lor îi trebuiră ani de zile ca să se dezvolte. Şi că legătura pe care a avut-o cu Tahl a fost una pe care nu o va avea niciodată cu arhivara Templului. Sau cu oricine altceva, probabil.

— Lena s-a căsătorit în familia Cobral acum trei ani, continuă Jocasta. S-a zvonit că Rutin nu mai voia să fie implicat în afacerile familiei sale. Deşi nu se putea despărţi cu uşurinţă de afacerile criminale, Senatorul Crote ne-a spus că Rutin era pregătit să depună mărturie în faţa Senatului împotriva familiei

sale. Voia să pună capăt cu totul bandei criminale. Nu la mult timp după ce Rutin a fost de acord să depună mărturie, a fost ucis. Jocasta inspiră, dar nu lăsă să treacă mai mult de o secundă înainte să continue. Aseară am primit o comunicare secretă de la Lena. Senatorul Crote a primit-o şi el. A decis să ducă mai departe cauza soţului ei şi să depună mărturie împotriva familiei Cobral. Jocasta împinse peste masă, spre Jedi, mai multe documente aflate într-un datapad. Tot ce aveţi nevoie să ştiţi se află aici.

Qui-Gon se ridică şi luă datapadul.

— Mulţumesc, spuse el scurt. Este posibil să vă contactăm dacă avem nevoie de asistenţă suplimentară.

— Bineînţeles, aprobă Jocasta. Fie ca Forţa să fie cu voi.

Qui-Gon dădu din cap drept răspuns. Cum ar mai putea avea încredere că Forţa va fi cu el? Unde fusese atunci când avusese cel mai mult nevoie de ea? El şi Tahl îşi promiseră dragostea unul celuilalt. Dar nimic – nici acea iubire, nici Jedii, nici Forţa – nu reuşiseră să o salveze.

Nu durǎ mult până când Qui-Gon şi Obi-Wan strânseră cele necesare pentru scurta lor călătorie. Puţin după aceea, intrară în cargobotul care avea să-i ducă pe Frego. Distras şi epuizat, Qui-Gon era nerăbdător să se retragă în camera sa imediat ce ajunseră la bord. Era pe cale să-i spună asta lui Obi-Wan când Padawanul său deschise discuţia.

— Maestre, ştiu că aceste ultime luni au fost dificile pentru tine.

Obi-Wan întinse o mână spre umărul lui Qui-Gon, dar o lăsă să cadă, abia atingându-i mâneca Maestrului său.

— Şi eu... ei bine, nu pot să nu-mi amintesc ce mi-ai spus atunci când a dispărut Bant din Templu. Ai spus că în cel mai întunecat moment este foarte important să urmăm Codul Jedi. Dacă îţi laşi emoţiile să se man...

— Mulţumesc, Obi-Wan, îl întrerupse Qui-Gon. Ai învăţat bine ceea ce ţi-am predat. Într-o zi vei fi un Maestru Jedi minunat.

Se întoarse şi se îndreptă repede spre camera sa. Îl putea simţi pe băiatul din spatele lui, rămas pe loc, nedumerit.

Qui-Gon ştia că ucenicul său încerca doar să-l facă să se simtă mai bine. Dar nu putea suporta să asculte înţelepciunea care acum era de neînţeles.

Pur şi simplu, voia să fie singur.

Capitolul 2

Obi-Wan stătea tăcut, uitându-se cum creştea planeta Frego pe ecranul de vizualizare al transportorului. Qui-Gon nu ieşise din camera lui în timpul călătoriei. Obi-Wan nu era sigur dacă trebuia să-l deranjeze, chiar şi acum, când se apropiau de destinaţia lor. Voia cu disperare să-i ofere lui Qui-Gon acelaşi mângâiere pe care Maestrul său i-o acordase de atâtea ori. Dar, cu cât încerca mai mult, cu atât Qui-Gon se retrăgea mai mult. Prăpastia dintre ei părea să fie din ce în ce mai largă şi Obi-Wan se simţea pierdut. Cum ar putea el să străbată singur distanţa dintre ei?

— Asta trebuie să fie Frego.

Vocea lui Qui-Gon îl surprinse pe Obi-Wan şi îl umplu de uşurare. Până la urmă, nu va mai trebui să deranjeze singurătatea Maestrului său.

— Şi punctul acela strălucitor trebuie să fie capitala Rian, continuă Qui-Gon.

Obi-Wan putea să-şi dea seama că Qui-Gon încă era trist şi distras. Era aproape ca şi cum ar fi stat lângă o fantomă. Dar, cel puţin, vorbea. Făcea un efort. Când ieşiră din navă, Obi-Wan se simţi la marginea pericolului. Depindea de el să fie concentrat asupra misiunii. Nu putea fi sigur de starea Maestrului său, cu rana sa emoţională.

Obi-Wan nu credea că familia Cobral fusese alertată de sosirea lor, dar o planetă condusă de criminali era întotdeauna un loc periculos. Aproape că se aşteptase să vadă tranzacţii obscure şi afaceri de pe piaţa neagră chiar în hangarul cargobotului, dar era prezentă doar o singură persoană, cât timp Jedii debarcară – şi ea îi privea neinteresată. Obi-Wan se relaxă puţin, până când căpitanul navei coborî rampa către ei.

— Voi decola cât mai curând posibil, dacă este în regulă, spuse el nervos. Nu vreau să petrec aici mai mult timp decât este absolut necesar, cu taxa pentru *Căile Aeriene Cobral* şi toate celelalte.

Obi-Wan aprobă din cap. Deşi nu ştia exact la ce se referea pilotul, îşi dădea seama că nu era plăcut şi, cel mai

probabil, nici legal. Îi mulţumi căpitanului pentru aducerea lor în siguranţă şi îl privi cum se strecura înapoi în nava sa. De îndată ce uşa navei se închise, femeia singuratică din hangar se apropie de Jedi.

— Sper că aţi avut o călătorie plăcută de la..., spuse ea, oprindu-se.

— Coruscant, termină Obi-Wan pentru ea. Tu eşti Lena?

— Nu, spuse femeia, coborând gluga pentru a-şi dezvălui părul tăiat scurt şi faţa tinerească. Eu sunt Mica, dar vă voi duce chiar acum la Lena.

Mica mai aruncă o privire prin hangar.

E nervoasă, gândi Obi-Wan. Inspiră adânc şi concentră asupra Forţei. Dar nu simţea niciun pericol, ci doar frica Micăi.

— Veniţi după mine, dar nu prea aproape. Dacă sunt abordată, mă voi preface că nu vă cunosc.

Mica avea ochii mari şi întunecaţi şi îi privi pe Qui-Gon şi Obi-Wan pe rând, aşteptând ca fiecare dintre ei să fie de acord.

— Vom face ceea ce ne ceri, o asigură Obi-Wan.

Ridicându-şi gluga, Mica ieşi din hangar într-un ritm alert. Lui Obi-Wan îi plăcea să meargă pe jos pe o planetă nouă. Qui-Gon îl învăţase că ritmul mai lent era cel mai bun pentru a observa, şi erau multe de observat în Rian. Nimic din ceea ce vedea nu era cum se aşteptase Obi-Wan.

Străzile erau curate; aleile erau pline cu Fregani purtând buchete colorate şi mergând împreună, fără grabă. La mică distanţă de hangarul municipal, tarabele mărgineau aleile. Vânzătorii de alimente aveau la vânzare grămezi de fructe şi legume proaspete, carne şi cereale, strigându-şi preţurile şi salutându-şi clienţii. Mai departe, în piaţa în aer liber, erau vânzătorii de articole de uz casnic şi chiar articole de artizanat. Peste tot, lumea părea fericită şi relaxată. În inima pieţei, mulţimea era atât de densă şi erau atât de multe de văzut, încât Obi-Wan aproape că o pierdu din vedere pe Mica. Dar, ori de câte ori îşi ridica privirea, vedea ochii lui Qui-Gon fixaţi pe vârful glugii gri a lui Mica. Nu părea să fie interesat de împrejurimi, aşa cum ar fi făcut-o în mod normal. Era clar că gândurile lui erau în altă parte.

Obi-Wan şi-ar fi dorit să discute observaţiile sale cu Maestrul său. Nu era neobişnuit ca o planetă controlată de criminali să aibă o populaţie aparent fericită? Dar era sigur că

Qui-Gon nu se gândea la Fregani, aşa că tăcu din gură.

În sfârşit, tarabele pieţei se terminară şi mulţimea se rări. După ce o urmară pe Mica printr-un labirint de alei întunecate, dar curate, femeia se opri şi le făcu semn Jedilor să se apropie. Când se apropiară, Mica lovi un buton de comandă şi o uşă mare de depozit gemu, deschizându-se, pentru a dezvălui o cameră imensă, plină cu echipamente abandonate.

— Am ajuns, spuse Mica, făcându-le semn Jedilor să intre primii şi privind o ultimă dată în susul şi în josul aleii, înainte să închidă uşa. Eu sunt singura care ştie unde se ascunde Lena. În afară de voi. Este important să nu fiţi niciodată urmăriţi până aici.

— Desigur, aprobă Obi-Wan.

În partea de sus a mai multor rânduri de scări din duroţel, spaţiile mari şi maşinăriile uriaşe lăsau locul unui spaţiu de locuit mai primitor. Stând cu spatele la intrare, printre mai multe canapele desperecheate, dar care arătau confortabil, era femeia pe care Obi-Wan o văzuse pe holoecranul lui Jocasta Nu – Lena Cobral.

Mica îşi drese glasul pentru a-şi anunţa sosirea. Lena se întoarse.

— Aţi reuşit, spuse ea, împreunându-şi mâinile şi întinzându-le spre Qui-Gon şi apoi spre Obi-Wan şi, în cele din urmă, îmbrăţişând-o pe Mica. Sunt atât de bucuroasă. Călătoria până aici a fost dificilă?

— A trecut repede, zise Qui-Gon înainte să se prezente pe sine şi pe Obi-Wan.

Obi-Wan se bucură că Qui-Gon ieşise din nou din tăcere, căci nu era pe deplin sigur că ar fi putut gestiona conversaţia la fel de uşor. Lena Cobral fusese atrăgătoare pe holoecran, dar în persoană, era chiar uimitoare. Părul ei lung şi întunecat i se revărsa peste umeri, încadrându-i faţa şi ochii la fel de întunecaţi ca ai Micăi. Era cu doar câţiva ani mai în vârstă decât Obi-Wan, ceea ce îl surprinse. La fel ca Freganii de pe stradă, comportamentul ei era relaxat. Îi salutase pe Jedi de parcă ar fi fost vechi prieteni sau oaspeţi onoraţi la o petrecere, nu escorte politice.

— Vă rog să luaţi loc, spuse Lena, îndrumându-i pe Jedi spre scaune. Doriţi o gustare. Poate nişte ceai Kopi?

Înainte ca Jedii să poată protesta, Lena turnă în cupe un

lichid cald, închis la culoare. Arăta uşor portocaliu şi avea un gust delicios.

— Verişoara mea Mica îmi aduce totul, acum că mă ascund. Lena îi zâmbi tăcutei Mica. Mi-a adus ceaiul acesta ieri. Şi astăzi v-a adus şi pe voi.

Lena zâmbi molipsitor spre Jedi; Obi-Wan descoperi că era aproape imposibil să nu zâmbeşti înapoi.

— Este prea bună cu mine. Vocea optimistă a Lenei nu dădea niciun indiciu că exista o ameninţare reală. Insistă să rămână cu mine fără să se gândească la pericolul în care intră. Ştiu că nu ar trebui să permit una ca asta.

— Tu eşti cea care nu se gândeşte că se pune în pericol, spuse Mica încet.

În timp ce Lena îşi privea verişoara ridicându-se şi ieşind din cameră, Obi-Wan crezu că observă o primă urmă de tensiune şi de frică pe faţa ei. Se uită la Qui-Gon pentru a vedea dacă o observase şi el, dar Qui-Gon se retrăsese din nou în sine şi se uita la ceaşca de ceai.

— Îmi pare rău, se scuză Lena, punându-şi brusc mâna pe frunte. Vă irosesc timpul şi nu am fost pe deplin onestă.

Obi-Wan se îndreptă de spate şi Qui-Gon îşi aşeză ceaşca pe masă. Nu vorbiră, ci o aşteptară pe Lena să continue.

— Este adevărat că am nevoie de o escortă până la Coruscant. Şi este adevărat că doresc să depun mărturie împotriva familiei Cobral. Trebuie să termin ceea ce a început Rutin. Ceea ce l-a omorât. Vocea Lenei se stinse şi ea se ridică, întorcându-se spre ferestrele acoperite înainte să continue. În multe privinţe, este vina mea. Nu am vrut să mă îndrăgostesc de el. Nu am ştiut că era un Cobral. Dar dragostea nu te lasă să alegi, nu-i aşa?

Obi-Wan crezu că îl văzuse pe Qui-Gon dând uşor din cap.

— Înainte să ne căsătorim, Rutin a promis că va putea opri crima, dar nu dorea să fie alungat din familia sa. El era favoritul părinţilor săi şi îi iubea. Spera că îi va putea convinge să se schimbe. Nu se mulţumea să se dezică de ei; dorea să oprească totul.

Lena vorbea tot mai repede pe măsură ce continua, ca şi cum nu ar fi putut opri afluxul de cuvinte.

— Dar apoi, fratele său Solan a aflat că Rutin încearcă să schimbe lucrurile. Furios, s-a dus la tatăl lor. Rutin nu putea

distruge banda criminală din interior. Aşa că a decis să încerce să o închidă din exterior. A fost cea mai grea decizie pe care a luat-o vreodată. Eu doream ca el să iasă din bandă, dar l-am implorat să nu-şi rişte viaţa. El a insistat. Pentru mine, spunea el. A făcut-o pentru mine.

Lena se opri din nou şi se întoarse spre Jedi. Ochii ei întunecaţi erau plini de lacrimi.

Obi-Wan simţea că ea se uita doar la el şi ochii ei îl atingeau direct în inimă. Era ca şi cum l-ar fi cercetat, încercând să vadă dacă avea puterea şi curajul să o ajute. Dacă putea fi de încredere.

Obi-Wan ştiu instinctiv că avea încredere în ea. Era ceva în felul în care se purta, în felul în care vorbea. Nu îi minţea. Da, îi simţea frica, dar de asemenea, îi simţea şi onestitatea. Şi îi putea simţi puterea. Lena Cobral nu era laşă.

— De aceea trebuie să-i duc la capăt planul, zise Lena, îndreptându-şi spatele. Nu pot lăsa ca moartea lui Rutin să fie în zadar. Voi depune mărturie, voi opri crimele. Dar...

Obi-Wan se aplecă spre ea. Până acum, povestea era aşa cum se aşteptase.

— Dar, ce?

— Nu am nicio dovadă solidă de adus în faţa Senatului, oftă Lena. Rutin a muncit foarte mult pentru a mă proteja. Deşi am auzit multe lucruri, la fel ca toţi Freganii, este doar cuvântul meu împotriva cuvântului lor.

Qui-Gon se ridică în picioare. Obi-Wan îşi dădu seama, după expresia de pe faţa lui, că nu era încântat să fie păcălit. Fuseseră trimişi să însoţească un martor în pericol şi acum se părea că martorul lor nu avea nimic de mărturisit.

— Vă rog, spuse Lena, apucând mâna mare a lui Qui-Gon. Vă implor, rămâneţi cu mine până când voi avea dovezile necesare. Ştiu că există – liste cu date, conturi şi înregistrări ale infracţiunilor comise de Cobrali. Cu ajutorul vostru...

— Am fost trimişi doar pentru a te proteja. Dacă nu poţi depune mărturie, trebuie să ajungi singură pe Coruscant, spuse Qui-Gon categoric.

Obi-Wan se înroşi, neputând să creadă ceea ce auzea. Cum putea Qui-Gon să refuze cererea de ajutor a acestei femei?

Capitolul 3

— Maestre! spuse Obi-Wan, mai tăios decât intenţionase. Eu... Se opri, dându-şi seama că nu era bine să discute în contradictoriu în faţa Lenei. Aş vrea să vorbesc cu tine, termină el.

Obi-Wan dădu din cap către Lena şi se îndreptă repede spre scări şi coborî un etaj. Auzi paşii lui Qui-Gon în urma lui. Când ajunse jos, Obi-Wan se întoarse.

— Maestre, nu poţi să spui că o laşi aici pe femeia aceasta. Este evident că se află în pericol şi e speriată! izbucni el.

— Ne-a minţit că are dovezi, Obi-Wan. Cine ştie dacă nu minte şi în privinţa pericolului? spuse Qui-Gon calm.

— Frica ei este reală, spuse Obi-Wan. Cu siguranţă poţi simţi asta. Nu o putem abandona.

Îşi simţea faţa caldă. Nu-i vorbise atât de hotărât Maestrului său încă dinainte de moartea lui Tahl, dar de atunci, Qui-Gon părea să nu mai simtă nimic în jurul lui.

Qui-Gon se uită la Padawan pentru o vreme. Obi-Wan nu îşi întoarse privirea. Nu îl va lăsa pe Qui-Gon să se dezică de misiunea asta.

— Putem sta două zile, doar atât. Dacă nu are dovezi până atunci, ne vom întoarce pe Coruscant fără ea, decise Qui-Gon. Dar nu cred că este o idee bună să te ghidezi după emoţii.

— Nu voi regreta, spuse Obi-Wan încordat.

— Asta este şi speranţa mea, răspunse Maestrul său.

Furia şi frustrarea apărură în interiorul lui Obi-Wan. Porni să urce iar scările fără vreo altă vorbă. Qui-Gon nu-şi lăsase emoţiile să-l ghideze în trecut? Dacă Maestrul său şi-ar permite să simtă o parte din acele emoţii, acum ar înţelege. Luau decizia corectă. Lena – şi Frego – aveau nevoie de ei.

Luptându-se să renunţe la frustrare, Obi-Wan făcu o pauză înainte să revină în încăpere. Lena îi auzi pe Jedi pe scări şi se întoarse. Faţa îi era plină de speranţă.

— Vom rămâne două zile, îi spuse Obi-Wan zâmbind.

— Vă vom proteja cât timp suntem aici, dar asta e tot. Nu

vom aduna dovezi împotriva familiei Cobral, adăugă Qui-Gon.

Era suficient. Lena îşi aruncă braţele în jurul gâtului lui Obi-Wan.

— Mulţumesc, îi spuse ea la ureche. Mulţumesc. Este mai mult decât pot cere.

Obi-Wan îşi simţi faţa şi gâtul încălzindu-se în timp ce o îmbrăţişa şi el pe Lena, stingher. Cu coada ochiului, îl văzu pe Qui-Gon şi, în spatele lui, pe Mica.

Niciunul dintre ei nu zâmbea.

— Două zile vor fi de ajuns, dar nu este timp de pierdut, spuse Lena.

Ieşi din cameră şi se întoarse o clipă mai târziu cu o robă asemănătoare cu a Micăi. Îşi înfăşură rapid părul şi îl fixă pe cap, înainte să-l acopere cu o glugă.

— Vin cu tine, declară Mica.

— Nu am niciun motiv să te pun şi pe tine în pericol, zise Lena, clătinând din cap.

Obi-Wan crezu că vede o licărire de enervare în expresia Micăi, dar ea tăcu în timp ce Jedii şi Lena părăseau apartamentul.

Maniera Lenei era foarte bruscă şi expresia ei era una de hotărâre pură în timp ce îi conducea pe Jedi pe alee. Obi-Wan observă că sprâncenele ei erau strânse de îngrijorare înainte să-şi pună o pereche de ochelari întunecaţi care îi ascundeau cea mai mare parte a feţei.

Lena se mişcă pe străzi chiar mai repede decât verişoara ei. Îi conduse pe Jedi de la depozitele întunecate şi mari către un cartier plin de clădiri înalte şi strălucitoare. Turbolifturile în formă de bulă alunecau în tăcere în sus şi în jos pe zidurile exterioare. Lena se opri brusc la vreo zece metri distanţă de o clădire deosebit de mare şi de grandioasă. Trei bărbaţi impunători stăteau de pază în afara bulei turboliftului.

— Va trebui să mergem în spate, spuse Lena, întorcându-se în cele din urmă spre Jedi. Oftă tristă. Nu m-am mai întors la apartamentul meu de când...

— Apartamentul tău? o întrerupse Qui-Gon.

Obi-Wan ghici că Maestrul său nu era pe deplin surprins de destinaţia lor, dar că nu credea că era o idee bună să intre înăuntru. Nici Obi-Wan nu era sigur. Dar voia să o ajute pe Lena.

— Eşti sigură că este înţelept? termină Qui-Gon.

— Nu avem de ales, le explică Lena. Sunt unele informaţii vitale în el. Am nevoie de ele pentru a depune mărturie.

Qui-Gon nu răspunse în timp ce Lena se întoarse şi coborî pe o alee îngustă până la o intrare din spate. Din fericire, nu era păzită. Lena introduse un cod într-un panou mic, iar uşa se deschise. Dar nu era niciun turbolift pe partea asta a clădirii. Trebuiau să urce treizeci şi şapte de etaje.

Când ajunseră la ultimul etaj, erau cu toţii fără suflare. Dar Lena nu se opri să se odihnească. În schimb, îi conduse pe după un colţ până la ceea ce arăta ca un zid din duracretă. Abia când se apropie de el, Obi-Wan îşi dădu seama că era de fapt o uşă ascunsă. Lena apăsă un mic buton ascuns în interiorul unui panou şi uşa alunecă, deschizându-se.

Înainte ca Obi-Wan să poată arunca o privire înăuntru, Lena icni şi duse o mână la gură. Stăteau în ceea ce fusese cândva un salon frumos. Dar apartamentul fusese scotocit şi grămezile de resturi erau împrăştiate pe podea. Totul era distrus. Ţesăturile bogate care acoperiseră mobilierul erau rupte în bucăţi şi împrăştiate prin camere. Mesele şi birourile erau zdrobite. Sertarele erau răsturnate şi rafturile desprinse, conţinut lor fiind rupt, spart şi răspândit aleatoriu pe fiecare suprafaţă.

Apartamentul fusese decorat generos, dar acum arăta ca interiorul unei ghene de gunoi. Oricine fusese responsabil pentru scotocire, făcuse o treabă temeinică. Chiar şi covoarele fuseseră ridicate şi tăiate în bucăţi.

Lângă el, Lena se rezemă puternic de braţul lui Obi-Wan.

— Ar fi trebuit să ghicesc faptul că vor căuta, spuse ea, dezamăgită.

Se aplecă şi ridică bucăţile unei sculpturi mici în piatră. Le întoarse în mână şi din ochi îi curgeau lacrimi. Obi-Wan voia să o consoleze, dar nu era sigur ce să spună. Îi strânse uşor braţul.

— Presupun că ar trebui să te bucuri că nu ai fost acasă, spuse Qui-Gon sec.

Evident, nu observase expresia Lenei şi Obi-Wan simţi un fior de enervare. Cum putea fi Maestrul său atât de insensibil?

Lena inspiră adânc şi îi dădu drumul lui Obi-Wan înainte să-şi facă drum cu grijă prin mizerie, spre spatele apartamentului. Qui-Gon rămase lângă uşile liftului. Obi-Wan venea imediat în spatele Lenei, în caz că avea nevoie din nou de

sprijin.

Apartamentul nu părea să fi fost percheziţionat, ci mai mult distrus.

Cu faţa plină de tristeţe, Lena analiză pagubele. Se opri o dată pentru a ridica un bibelou care nu era complet spulberat, apoi îl aşeză pe un raft care încă era ataşat de perete. Obi-Wan se întrebă cât timp avea să rămână acolo înainte să alunece.

— Ce ciudat! exclamă Lena în timp ce intra în dormitor, la capătul holului lung.

Nimic din cameră nu fusese atins. Mobilierul stătea în poziţie verticală. Patul era făcut. Chiar şi portretul de pe perete era drept. Obi-Wan se apropie de portret. Era o poză cu Lena şi Rutin. Stăteau împreună în faţa unei cascade, privindu-se în ochi. Ceva îl deranjă pe Obi-Wan la portret, dar înainte să o poată spune, portretul şi peretele pe care era agăţat se dădură deoparte pentru a dezvălui un mic birou.

— Aici lucra Rutin seara, explică Lena, intrând pe uşa secretă. Toate fişierele sale despre familie sunt stocate aici. Pur şi simplu nu-mi vine să cred că cel care a căutat în casă nu...

Lena tăcu în timp ce activa ecranul computerului.

Lumina albastră şi groaza străluciră pe chipul Lenei când pe ecran clipi un mesaj: NU NE POŢI OPRI. POŢI DOAR SĂ MORI ÎNCERCÂND.

Capitolul 4

Qui-Gon intră în camera din spate exact la timp pentru a vedea mesajul clipind pentru o ultima dată. Apoi computerul muri. Lena se lăsă pe un scaun.

— Au şters dovezile, spuse ea. Au şters totul.

Pentru o clipă, hotărârea Lenei fu înlocuită de disperare. Qui-Gon fu surprins să simtă o disperare similară venind dinspre Obi-Wan. Se uită la el gânditor. Acesta era un comportament neobişnuit pentru Padawanul său.

Qui-Gon îşi îndreptă atenţia asupra chestiunii în discuţie.

— A fost computerul conectat la vreo reţea? întrebă el.

— Nu cred, spuse Lena. Apoi clătină ferm din cap. Nu. Rutin nu ar fi păstrat informaţiile aici dacă ar fi fost.

— Şi nimeni altcineva nu a avut acces la informaţii? întrebă Qui-Gon.

— Ei bine, informaţia nu era un secret în familie. Toţi ştiau ce se întâmplă, dar erau atenţi să nu lase vreo urmă. Solan se asigura de asta. Lena se ridică şi păşi înapoi în dormitor, vorbind mai mult cu sine decât cu Jedii. Totuşi, Rutin a reuşit să refacă o urmă. Oricare dintre ei ar fi putut să o facă, dar nu Solan...

Qui-Gon putea vedea că Lena îşi revenea deja după pierdere. Formula deja un plan nou. Nu se putu abţine să nu-i admire hotărârea. Şi totuşi, dacă şi-ar fi iubit soţul, aşa cum susţinea, era remarcabil de puternică în urma morţii sale. Se gândi că s-ar fi putut să îi înşele.

— Ştiu cu toţii, spuse din nou Lena, mai tare. Şi unul dintre ei s-ar putea să ne ajute. Lena se întoarse şi începu să-şi facă drum înapoi spre lift. Haideţi, le făcu ea semn Jedilor. Acum s-ar putea să am chiar mai multă nevoie de protecţia voastră. Mergem la Moşia Cobral.

— Într-adevăr? întrebă Qui-Gon. Eşti sigură că acesta este cel mai bun plan de acţiune?

— Numai soacra mea mai locuieşte acum acolo. Nu face parte din afacerea de familie. Asumarea riscului va merita. Trebuie se merite.

La subsolul clădirii, Lena şi Jedii urcară într-un speeder

mare. După câteva momente, zburau în afara oraşului, spre casa Zanitei Cobral, soacra Lenei.

— Ne-am înţeles întotdeauna, explică Lena în timp ce zburau pe suprafaţa planetei. Rutin era fiul ei preferat. Era cel mai tânăr. Pierderea lui a fost devastatoare pentru ea, pentru noi toţi.

Qui-Gon avu probleme în a-şi concentra atenţia asupra Lenei de pe scaunul lui din spate. În timp ce se forţa să rămână prezent, în mintea sa se întreba dacă venirea în această misiune nu fusese o idee rea. Cerea judecăţi subtile pe care nu era sigur că era capabil să le facă. Simţea că se mişcă printr-o ceaţă de emoţii neclare.

— Zanita poate fi singura persoană de pe planetă care nu îi este supusă lui Solan, îi spuse Lena lui Obi-Wan. Este singura care poate ajuta. Sper doar să vrea.

Moşia Cobral se afla pe o creastă înaltă, cu vedere spre Rian. Când casa mare apăru la vedere, Lena activă acoperişul din oţel transparent, care îi acoperi rapid pe călători. Apoi apăsă un alt buton iar acoperişul prinse o nuanţă închisă de gri.

— Când vom ajunge la poartă va trebui să vă ascundeţi, spuse Lena. Cobralilor nu le plac străinii.

Qui-Gon se întrebă cât de mult se va bucura familia Cobral să o vadă pe Lena. Chiar dacă spusese că ea şi soacra ei se înţelegeau bine, prezenţa ei ar fi putut mai degrabă stârni lucrurile, decât să le domolească. Cel puţin aveau pe cineva care să le amintească de Rutin. Dar Qui-Gon pe cine avea care să-i amintească de Tahl? Nimeni nu o cunoscuse la fel de bine ca el. Amintirile proaspete îi reveneau în fiecare zi. Nu era nimeni cu care să le împărtăşească.

Ghemuit în spate şi acoperit de propria robă, Qui-Gon simţi încordatarea Lenei. Îşi dădu seama că nu era doar o teamă în legătură cu întâlnire cu Zanita. Se mai întâmpla ceva.

— Ăsta e speederul lui Solan, le şopti ea. Şi al fratelui său, Bard. Toată familia este aici.

Qui-Gon ridică suficient capul pentru a vedea o serie de vehicule luxoase parcate într-un ţarc din afara conacului. Nu exista nicio îndoială că familia Cobral poseda bogăţii extraordinare.

— Poate că ar trebui să revenim mai târziu, sugeră cu blândeţe Obi-Wan de pe scaunul din faţă.

— Nu, nu am timp, spuse Lena cu hotărârea ei familiară. Ne vom strecura înăuntru şi voi găsi o modalitate de a o prinde pe Zanita singură. Sau poate că voi găsi singură ceea ce am nevoie şi nu vom avea nevoie de ajutorul ei, până la urmă. S-ar putea să putem obţine informaţii suplimentare. Faptul că sunt prezenţi mai mulţi dintre Cobrali, s-ar putea dovedi a fi un lucru bun.

Sau unul mortal, gândi Qui-Gon.

Lena parcă speederul la capătul îndepărtat al rândului, lângă o statuie din metal.

— Putem intra prin bucătărie, spuse ea făcând semn spre o intrare mică.

Qui-Gon privi cum Lena şi Obi-Wan luară în tăcere poziţie lângă uşa bucătăriei. Câteva clipe mai târziu, apăru un servitor de la bucătărie. Nu observă când Lena îşi strecurase piciorul în uşă, împiedicând-o să se închidă. Când servitorul trecu de colţul clădirii, Qui-Gon se strecură înăuntru după Lena şi Obi-Wan.

Intraseră prea uşor.

Spaţiile de gătit erau vaste, cu rânduri de blaturi strălucitoare şi unităţi de depozitare a alimentelor. Servitorii se agitau, ocupaţi cu pregătirea unei mese mari.

Lena aşteptă până când majoritatea servitorilor erau cu spatele la uşă, apoi îşi dădu gluga jos şi traversă camerele. Se purta cu atâta autoritate încât nimeni nu se obosi să întrebe cine era sau unde se ducea. La scurt timp după intrarea într-un hol spectaculos de lung, acoperit de un covor gros, luxuriant, se strecură într-o cameră mică şi îi trase pe Obi-Wan şi Qui-Gon după ea. Camera avea mai multe holoecrane.

— A fost o staţie de pază, le explică Lena. Dar când a murit soţul ei, Zanita nu a crezut că mai are nevoie de atât de multă protecţie, deci nu mai este folosită.

Qui-Gon se simţi oarecum uşurat. Cel puţin exista o explicaţie pentru uşurinţa pătrunderii lor. Lena ajustă unul dintre ecrane până când arătă o sufragerie mare, plină cu oameni.

— Este ziua lui Bard, spuse Lena uşurată. Un afiş Fregan mare, care celebra naşterea, era întins peste masă. Ar fi trebuit să-mi amintesc.

Mulţimea mergea în jurul camerei, zâmbind şi purtând pahare umplute cu un lichid roşu. La prima vedere, arăta ca orice altă petrecere. Qui-Gon privi mai atent.

— Uite-o pe Zanita, spuse Lena, arătând spre o femeie în vârstă, îmbrăcată într-o rochie neagră acoperită cu imprimeuri mici.

O eşarfă mare era înfăşurată atractiv în jurul capului ei ca un turban. În ciuda vârstei, era cu uşurinţă cea mai izbitoare persoană din cameră. Qui-Gon fu surprins de purtarea ei de stăpân şi de modul în care trecea fără griji printre oamenii din jurul ei – râzând, zâmbind şi asigurându-se că erau serviţi. Apoi, altceva îi atrase atenţia.

— El e Solan? întrebă el încet, arătând spre un bărbat încruntat, dintr-un colţ.

— Da, de unde ai ştiut? întrebă Lena.

Qui-Gon ridică din sprâncene, dar nu spuse nimic. Ochii lui rămaseră fixaţi pe Solan. Ca şi Zanita, bărbatul încruntat era înconjurat de un grup mare de oameni. Dar niciunul dintre cei de lângă Solan nu părea să se bucure de compania lui. Pur şi simplu, erau nervoşi.

Deodată, Solan se ridică. O femeie de lângă el se repezi să-i ia ceaşcă goală şi şerveţelul. Altcineva întrebă dacă poate face ceva pentru el, dar el îi opri cu o mişcare a mâinii. Solan se apropie de oaspetele de onoare, un om mai scund decât el dar care îi semăna izbitor. Era fratele mijlociu, Bard. Aruncând cu lejeritate un braţ peste umărul lui Bard, Solan îi întrerupse conversaţia şi îl conduse la marginea grupului de petrecăreţi. Îi vorbi pe un ton tăcut.

— Toţi se tem de el, remarcă Obi-Wan.

Qui-Gon era bucuros să vadă că umerii înţepeniţi ai fratelui mai tânăr nu scăpase atenţiei ucenicului său.

— Exact, spuse Qui-Gon. Chiar şi familia se teme de el.

Lena ridică o mână pentru a-i reduce la tăcere pe Jedi.

— Zanita pleacă de la petrecere, şopti ea. Asta este şansa mea.

Fără vreun cuvânt, Lena ieşi pe uşă, lăsându-i pe Jedi să o privească pe holoecran. Merse pe holul lung spre bibliotecă. Era o cameră mare, cu rafturi uriaşe de cărţi cu aspect important şi cu mobilierul lustruit. Zanita era înăuntru, aparent încercând să se relaxeze un moment. Qui-Gon simţi o nelinişte ciudată. În ciuda manierei lejere a Zanitei, nu credea că întâlnirea va merge bine. Obi-Wan se aplecă mai aproape de ecran. Lena intră în bibliotecă, nevăzută de ceilalţi oaspeţi.

Privirea de pe chipul Zanitei, când îşi văzu nora, fu una de pură plăcere. Femeia mai în vârstă se ridică şi o îmbrăţişă pe Lena, ţinând-o mult timp aproape de ea.

Obi-Wan umblă la comenzile proiectorului, părăsind oaspeţii de la petrecere, până când nu auziră decât vocile Lenei şi pe a Zanitei din bibliotecă.

— Dar, draga mea, de ce te-ai ascunde de familia ta? întrebă Zanita, cu vocea plină de îngrijorare.

— Mi-a fost frică, explică Lena. Şi fără Rutin, nu ştiam ce crezi despre mine.

— Vei fi întotdeauna o Cobral, spuse Zanita solemn, uitându-se gânditoare la nora ei. Dar de ce ţi-a fost frică?

Lena ezită, apoi îşi coborî vocea.

— Mi-e teamă pentru că eu cred că Solan l-a ucis pe Rutin.

Zanita se clătină înapoi până se lăsă pe o sofa mare, confortabilă. Pielea îi pălise şi întinse o mână tremurândă spre Lena.

— A fost cea mai mare teamă a mea, şopti Zanita în timp ce lacrimile îi ţâşneau din ochi. Nu am vrut să fie adevărat. Şi totuşi, dacă-mi cercetez inima, ştiu că nu minţi. Scoase din buzunar o bucată de pânză brodată şi îşi şterse ochii înainte să continue. Am încercat să-l opresc pe Solan, să-l fac să vadă motivul, dar era prea târziu, se plânse ea din nou. Şi acum Rutin este mort.

Îngenuncheată lângă ea, Lena o consola pe Zanita cât putea de bine. Îi spuse, de asemenea, Zanitei tot ce ştia despre planul lui Rutin de a pune capăt bandei criminale.

— Ştiu că nu îţi va fi uşor să auzi asta, dar intenţionez să depun mărturie împotriva familiei. Cea mai mare dorinţă a lui Rutin a devenit acum a mea. Vreau să opresc violenţa, explică Lena, privindu-şi soacra în ochi. Şi am nevoie de ajutorul tău.

În camera de gardă, Qui-Gon detectă o uşoară frământare în vocea Lenei.

Bineînţeles că nu avea ce să-i reproşeze. Îi cerea Zanitei să i se alăture în încercarea de trădare a propriei familii – a propriilor copii. Zanita îşi ţinu ochii în poală, dar dădu drumul mâinii Lenei. Purtarea ei de stăpân părea cumva diminuată în timp ce stătea neclintită pe canapea. În cele din urmă, ridică privirea spre portretul atârnat pe peretele bibliotecii. Era o poză cu trei bărbaţi, fraţii Cobral.

Rutin stătea mândru în centru.
— Da, şopti ea. Trebuie să se oprească totul.

Capitolul 5

Zanita rămase tăcută pentru o clipă. Când ridică privirea, avea lacrimi în ochi.

— Există un set de documente, spuse ea încet. Cred că le pot obţine pentru tine. Dar trebuie să-mi promiţi că nu îmi vei lega numele, în niciun fel, de mărturie.

— Sigur că nu, Zanita, o asigură Lena. Strânse umărul soacrei. Ştiu că violenţa şi corupţia nu sunt din cauza ta.

Zanita părea să devină tot mai puternică în timp ce mintea îi funcţiona. Asta îi aminti lui Qui-Gon de Lena.

— Îmi va lua ceva timp să obţin documente. Poate până mâine seară, spuse ea. Trebuie să fiu foarte, foarte atentă. Dacă Solan ar suspecta...

Dintr-o dată, o voce puternică răsună chiar în faţa uşii bibliotecii. Faţa lui Qui-Gon deveni îngrijorată. Era o voce de bărbat şi suna furioasă.

Lena îi dădu drumul braţului soacrei sale şi îi puse un deget buze. Fără să piardă nicio secundă, se ridică în picioare şi se ascunse după o perdea grea care acoperea portalul din oţel transparent al bibliotecii.

O clipă mai târziu, uşa se deschise şi Solan intră în cameră.

— Mamă, spuse el sever, privind-o de parcă ar fi un copil care trebuia să fie certat. Ce faci aici?

Zanita se uită calmă la fiul ei. Ea nu era un copil şi părea să nu aprecieze faptul că era tratată ca unul.

— Mă odihneam pentru un moment, răspunse ea simplu.

Chipul ei nu dădea niciun semn de teamă.

Solan bătu nerăbdător cu piciorul în podea.

— Eşti gazda serbării zilei de naştere a fiului tău, spuse el. Nu este frumos să te strecori pentru a te odihni un moment. Dacă va fi necesar, o poţi face când se va termina petrecerea.

— Nu mai încerca să mă intimidezi, Solan. Asta este casa mea şi fac ce vreau.

Îşi privi fiul în faţă, iar Solan clipi şi făcu un pas înapoi.

— Juno are nevoie de tine în bucătărie, spuse el mai încet.

Nu ştie clar ce serviciu de platouri vrei să foloseşti la cină.

— Bine. Voi merge să discut cu el, răspunse Zanita.

— Bine. Apoi revino la petrecere.

Zanita nu acceptă faptul că fiul ei tocmai îi dăduse un ordin. În schimb, îl urmă uşor afară din bibliotecă. Nu se întoarse când uşa se închise în linişte în spatele ei. După ce aşteptă câteva clipe, Lena părăsi şi ea camera.

Câteva minute mai târziu, se întâlni cu Jedii în postul de pază.

— Presupun că aţi auzit totul, spuse ea. Solan mă enervează când vorbeşte aşa cu propria sa mamă. Uneori mi-aş dori ca ea să-l pună cu adevărat la punct. Vocea ei se potoli. Dar presupun că asta ar putea să-i aducă moartea.

Lena se opri în timp ce mintea ei rapidă trecea la următoarea gând. Ochii i se luminară brusc de entuziasm. Qui-Gon nu era sigur dacă era fiorul evadării sau rezultatul întâlnirii cu soacra ei.

— Nu-i grozav? întrebă ea, poate puţin prea bucuroasă. Zanita o să ne ajute. Ştiam că o va face. Este genul unei femei să înţeleagă faptul că violenţele şi crima nu pot duce decât la distrugere şi ură.

Qui-Gon nu se putu abţine să nu se gândească la Jenna Zan Arbor, o savantă nebună care efectuase experimente oribile pe subiecţi umani vii – inclusiv pe el. Ştia multe femei care trăiau vieţi de crimă şi violenţă. Dar nu spuse nimic.

— Oricum, sunt foarte uşurată. Întâlnirea nu ar fi putut decurge mai bine.

— Se pare că soacra ta este dispusă să te ajute să depui mărturie, fu de acord Qui-Gon. Să sperăm doar că se va ţine de cuvânt.

Lena aprobă din cap în timp ce se întorcea spre ecranele de securitate.

— Tot mai trebuie să plecăm de aici fără să fiu descoperită, spuse ea.

Se uită la fiecare ecran pe rând, observând unde se află toată lumea casa. Qui-Gon ştia că încerca să descopere cel mai bun moment pentru a scăpa.

— Urmaţi-mă, spuse Lena după o clipă.

Deschise cu grijă uşa şi privi holul. Le făcu un semn Jedilor şi ieşiră cu toţii din cameră. Zanita era încă în bucătărie cu Juno,

aşa că plecară printr-o altă intrare, rar folosită, din lateralul conacului.

În timp ce îşi croiau drum afară, Qui-Gon se gândi la familia Cobral. La suprafaţă apărea ca orice altă familie – apropiată şi iubitoare, dar nu fără tensiune. Totuşi, sub suprafaţă se aflau legături întunecate. Era frică şi, probabil, şi ură. Desigur, acest lucru nu îl surprinse în totalitate. O familie care conducea o planetă plină de corupţie şi violenţă trebuia să aibă o latură sinistră în interiorul ei.

Distras de propriile sale gânduri, Qui-Gon nu simţi niciun pericol în apropiere. Obi-Wan fu cel care strigă primul.

— Atenţie! strigă el, împingându-i pe Qui-Gon şi Lena departe de speederul lor.

În timp ce se prăbuşeau la pământ, o imensă statuie din metal căzu acolo unde stătuseră. Se lovi de partea din faţă a speederului lor, ratându-i la centimetru. Vehiculul lor era distrus. Şi dacă nu ar fi fost acele câteva momente de avertisment, s-ar fi putut să fie şi ei ucişi.

Capitolul 6

Jedii şi Lena erau încă la pământ când Zanita şi Juno ieşiră repede pe uşa bucătăriei. Qui-Gon o simţi pe Lena încordându-se la vederea servitorului şi, pentru o scurtă clipă, Juno se holbă la ea. Dar faţa lui căpătă rapid într-o privire îngrijorată.

— Sunteţi în regulă? întrebă el, întinzând o mână pentru a o ajuta să se ridice.

Lena se ridică singură şi se scutură.

— Sunt bine, răspunse ea vioaie.

Scană cu dezinvoltură zona pentru a vedea dacă mai venea cineva. Fusese un lucru bun că îşi parcaseră vehiculul pe partea opusă a conacului faţă de spaţiile de divertisment.

Qui-Gon fu impresionat de calmul Lenei. Şi nu avea nevoie să-şi privească Padawanul pentru a şti că şi Obi-Wan era la fel de calm.

Turbanul Zanitei era pieziş, iar femeia mai în vârstă părea uşor fără suflare. Dar nu arătă nicio surpriză cu privire la faptul că Lena venise acasă cu doi tovarăşi pe care îi mai văzuse niciodată.

— Trebuie să întărim cu adevărat baza acelei statui, spuse Juno, privind gigantica sculptură metalică de pe sol. Este destul de nesigură.

— Destul de nesigură, fu de acord sec Qui-Gon.

— Zanita, îţi aminteşti de Obi-Wan Kenobi şi Qui-Gon Jinn? întrebă Lena, ridicând uşor din sprâncene spre soacra ei. Sunt prieteni de-ai mei.

Qui-Gon ştiu instinctiv că Lena încerca să o facă pe mama soţului ei decedat să nu spună cu voce tare – nici măcar să sugereze – că nu îi mai întâlnise până acum. Ghici că asta se întâmpla din cauza prezenţei lui Juno.

— Desigur, răspunse cu lejeritate Zanita. Mă bucur să vă revăd.

Qui-Gon zâmbi cu o graţie pe care nu o simţea.

— Şi noi pe dumneavoastră, spuse el, luându-i mâna pentru o clipă, după obiceiul Fregan.

Juno părea enervat că nu fusese prezentat Jedilor.

Dregându-şi gâtul cu zgomot, se îndreptă spre grup.

— Trebuie să intraţi şi să vă odihniţi, declară el. Avem un droid medical care vă poate examina în caz că sunteţi răniţi.

Qui-Gon încercă să nu se strâmbe când realiză că familia Cobral avea, probabil, nevoie de propriul droid medical. Dar exista ceva ciudat în oferta lui Juno. Qui-Gon era destul de sigur că, în ciuda aspectului de îngrijorare pe care îl avea, servitorul nu era cu adevărat îngrijorat de bunăstarea lor.

Poate că avea alte motive pentru a dori ca grupul să recupereze în interior.

— Sunt sigur că nu va fi necesar, Juno, spuse Zanita pe un ton ascuţit. Lena şi prietenii ei tocmai plecau.

Se uită pe furiş în jur. După schimbul de replici cu fiul ei din bibliotecă, Qui-Gon ghici că posibilitatea de a intra în casă – sau să iasă cineva – o făcea nervoasă.

— Poţi împrumuta un speeder, Lena, adăugă ea. Măcar atât să fac pentru tine.

Lena îi zâmbi soacrei ei.

— Apreciem foarte mult, spus ea. Mulţumesc, Zanita.

Juno se încruntă la Lena, apoi merse spre clădirea de depozitare a vehiculelor.

— Lena ştie unde sunt adăpostite speederele, Juno, spuse Zanita. Şi poate să-l ia pe oricare dintre ale mele. Nu este nevoie să o îndrumi.

Juno se încruntă şi mai mult, dar nu spuse nimic.

— Ar fi mai bine dacă ne-am întoarce înăuntru, spuse Zanita veselă când Juno nu se mişcă. Avem oaspeţi pe care trebuie să-i servim.

Cu o ultimă privire aruncată spre cei trei vizitatori, Juno se întoarse şi o urmă pe stăpâna sa înapoi în bucătărie.

— Iar a fost la limită, şopti Lena, tremurând uşor. Rutin nu l-a plăcut niciodată pe Juno, iar mie îmi dă fiori. Privi uşa pe care tocmai dispăruseră Juno şi Zanita, apoi se întoarseră şi porni spre hangar. Să plecăm de aici înainte să se mai întâmple ceva.

Câteva minute mai târziu, Lena şi Jedii se îndreptau înapoi spre oraş.

— A fost drăguţ din partea Zanitei să ne ofere speederul ei, spuse Obi-Wan de pe scaunul din faţă.

— Foarte frumos, fu de acord Lena, dar nu mai spuse nimic altceva.

Dintr-o dată, părea să se concentreze foarte mult pe pilotarea speederului.

Aflat din nou pe bancheta din spate, Qui-Gon analiză evenimentele ultimelor ore. Deşi nu voia să o recunoască în mod deosebit, se simţea pierdut. Nu fusese capabil să descifreze dacă Zanita sau Lena erau sincere – fie una cu cealaltă, fie cu el şi cu Obi-Wan.

Qui-Gon oftă. Pentru a milionima oară îşi dori ca Tahl să fi fost încă în viaţă. În afară de absenţa dureroasă care încă ardea în el, ştia că percepţia şi intuiţia ei ascuţite ar fi descoperit adevărul. Nu ar fi fost distrasă de aspectul studiat, de faţadă, al acestor femei. Ea ar merge direct la miezul evenimentelor şi le-ar afla intenţiile reale şi motivele.

Qui-Gon înclină capul şi încercă să lase durerea lipsei lui Tahl să treacă prin el. Nu asta îl învăţase Yoda – nu asta îi spusese de atâtea ori Padawanului său?

Permiteţi-vă să simţiţi emoţiile, apoi lăsaţi-le să plece.

Qui-Gon se concentră pe cuvinte. Simţi durerea crescând în el până când fu sigur că îl va sparge, că îl va sfărâma. Apoi, cu fiecare nerv al corpului său, încercă să lase durerea să dispară. Nu se întâmplă aşa.

Cu capul durându-l, Qui-Gon deschise ochii. Întotdeauna era la fel. Simţea deplinătatea incredibilă a durerii şi apoi golul nesfârşit. Durerea nu pleca niciodată.

Îl seca, dar nu-l părăsea niciodată.

Capitolul 7

Obi-Wan tăcea în timp ce speederul zbura prin oraş. Simţea starea melancolică de spirit a Maestrului său, iar Lena era atentă doar la condus. Naviga cu pricepere prin oraş şi Obi-Wan fu din nou impresionat de calmul ei. Aproape că fuseseră ucişi acum mai puţin de jumătate de oră. Cu toate astea, părea să fi uitat la fel de uşor ca atunci când ai şterge o firimitură de pe masă. Obi-Wan presupusese că se întorceau la ascunzătoare Lenei, din depozit. În schimb, ea se îndreptă spre apartamentul ei distrus, după ce se asigură că nu erau urmăriţi. Obi-Wan se gândi să întrebe de ce face asta, dar se răzgândi. Ghici că ea tăcea dintr-un anumit motiv. Lena parcă speederul la câteva sute de metri distanţă din clădirea ei. Se apropiară cu atenţie şi găsiră doar un singur paznic, dormitând în faţa turboliftului. Trecând repede pe lângă el, intrară în turbolift şi urcară la ultimul etaj. Odată ajunsă în apartamentul ei, Lena se mişcă într-un ritm rapid dintr-o cameră în alta, cu Jedii pe urmele ei.

Qui-Gon nu spuse nimic, ci o urmă, denotând siguranţă. Obi-Wan simţi un moment de frustrare când îşi dădu seama că Maestrul său nu era la fel de confuz ca şi el. Chiar şi în starea lui de depresie, părea să ştie exact ce se întâmpla. Avu nevoie de un pic de efort pentru a ţine pasul cu cele două persoane din faţa lui.

Lena îi conduse la ieşirea secretă pe care o folosiseră înainte, apoi în jos, etaj după etaj. Nu încetini ritmul când ajunse pe alee. Pur şi simplu se grăbi de-a lungul mai multor cartiere, urmând o rută întortocheată. În cele din urmă, chemă un taxi aerian şi urcară cu toţii înăuntru.

Uşurat de faptul că nu mai trebuia să alerge după Lena şi Maestrul său, Obi-Wan se aşeză pe spate în scaun.

— Am fost urmăriţi? întrebă el.

Acesta ar fi fost motivul logic al acţiunilor Lenei.

— Nu cred, zise Lena pe un ton ciudat. Suna aproape aiurit, de parcă ideea ar fi amuzant-o. Zanita e cu adevărat o femeie minunată. Sunt norocoasă să o cunosc.

Obi-Wan se gândi că era ciudat că Lena vorbea despre

soacra ei de parcă ar fi fost cunoscute şi nu familie. Dar tăcu şi de data asta. Ce ştia el despre familii?

Lena îi spuse şoferului să-i lase la câteva străzi distanţă de depozit. Mergând din nou pe jos, ea se relaxă puţin. Un moment mai târziu, se întinse şi atinse braţul lui Obi-Wan.

— Îmi pare rău pentru toate astea, spuse ea, uitându-se în ochii lui.

Obi-Wan încercă să ignore felul în care se simţea când îl privea ea.

— Nu am putut vorbi în taxi din cauza sindicatului şoferilor de taxi, îi explică ea. Sunt suporteri Cobral. Şi în ce priveşte speederul Zanitei, ei bine, să spunem că are echipamente suplimentare de supraveghere despre care nici Zanita s-ar putea să nu ştie.

Obi-Wan aprobă din cap, iar Lena se întoarse şi continuă să meargă. Vorbise încet, dar suficient de tare pentru ca să o audă atât Obi-Wan, cât şi Qui-Gon.

— Statuia care a căzut nu a fost un accident. Sunt sigură că baza este complet solidă, indiferent ce spune Juno. Sunt câteva capcane pe proprietate – Cobralii le numesc măsuri de securitate. Ei spun că trebuie să-şi protejeze proprietatea.

— Cine crezi că a declanşat-o? întrebă Qui-Gon, vorbind pentru prima dată de când părăsiseră proprietatea Cobral.

— Nu ştiu, răspunse Lena. Cobralii au mulţi aliaţi – plătiţi şi neplătiţi. Deşi Juno este servitorul Zanitei, el lucrează în primul rând pentru Solan. Sunt sigură că ar fi frumos recompensat dacă ar fi reuşit să mă omoare.

Starea de spirit a grupului era contemplativă în timp ce navigau pe străzi şi ajungeau, în cele din urmă, înapoi la depozit. Înăuntru, Mica păşea prin încăpere.

Un pachet de dimensiuni medii se afla pe o masă joasă.

— A sosit în timp ce erai plecată, spuse Mica.

Ridică pachetul şi îl puse în mâinile verişoarei sale. Mica părea uşor agitată.

Lena luă pachetul şi îl întoarse. Era acoperit cu un material de ambalaj gri, subţire. Pe material nu era scris nimic altceva decât numele ei cu majuscule: LENA COBRAL.

Capitolul 8

— Rutin, zise Lena, privind pachetul. Îşi trecu degetele peste nume. Acesta este scrisul de mână al lui Rutin, explică ea, privind spre Jedi. L-aş recunoaşte oricând.

Qui-Gon se uită la pachet, simţindu-se destul de sigur că era un fel de capcană. Rutin era mort, nu?

— Aş vrea să arunc o privire la pachet, spuse el, făcând un pas înainte. Vreau să mă asigur că nu este periculos înainte să-l deschizi.

Lena se încruntă.

— Rutin nu m-ar pune niciodată în pericol, spuse ea hotărâtă.

Qui-Gon ridică o sprânceană. Din câte îşi putea da el seama, Rutin o pusese într-un pericol destul de semnificativ. Dar nu avea niciun rost să i-o reamintească Lenei tocmai acum.

— Ar putea fi o capcană, spuse Qui-Gon clar.

Lena se încruntă uşor la Qui-Gon. Poate, medită Qui-Gon, simţea că el îi lua ultimul cadou de la Rutin. Dar îi întinse pachetul lui Qui-Gon. Închizând ochii, Qui-Gon ţinu pachetul pentru câteva momente. Când deschise din nou ochii, i-l returnă Lenei.

— Nu simt nimic grav pentru moment, zise el.

Dar nu era convins că pachetul provenea de la Rutin sau că îi va ajuta să obţină dovezi împotriva Cobralilor. Nu era deloc convins în privinţa pachetului.

Lena puse cutia pe masă şi o deschise cu o mică lamă de buzunar înainte să scoată ambalajul. Apoi începu să o golească de conţinut şi să aşeze obiectele pe masă: o pereche de cizme negre, o fiolă mică cu praf...

Faţa Lenei căzu în timp ce privea conţinutul cutiei.

— Toate astea nu au niciun sens, murmură ea.

— Cred că mă voi duce să fac de mâncare pentru toţi, zise Mica, scuzându-se.

— Bună idee, Mica, spuse Lena. Chiar mi-e foame.

Qui-Gon se aşeză lângă Lena imediat ce Mica părăsi camera. Nu era clar cu privire la motivele ambelor femei, dar

simţea că poate să obţină nişte răspunsuri dacă li se adresa individual.

— Aţi avut vizitatori în depozit? întrebă el, fără să mai piardă timpul.

Lena îşi îndepărtă atenţia de la pachet şi scutură din cap.

— Nu, de ce?

În loc să răspundă, Qui-Gon îi puse o altă întrebare.

— Ai mai primit pachete misterioase înaintea celui de azi?

Lena clătină din nou din cap.

— Nu, bineînţeles că nu. V-aş fi spus despre ele.

— Mă bucur să aud asta, spuse Qui-Gon, nefiind sigur că o credea.

Următoarea întrebare era, poate, cea mai importantă.

— Mica este singura care ştie locul acesta? întrebă el încet.

Lena ridică rapid privirea. Era încruntată.

— Cred că mă duc să văd dacă Mica are nevoie de ajutor cu mâncarea, spuse Obi-Wan brusc.

Qui-Gon aprobă scurt din cap spre Padawan, indicând că i se părea o idee bună. Dar nu îşi luă ochii de pe faţa Lenei.

Încă încruntată, Lena se ridică în picioare.

— Da, Mica este singura persoană în afară de tine şi Obi-Wan care ştie despre acest loc, spuse ea categoric. Se întoarse din nou cu faţa la Qui-Gon, cu mâinile pe solduri. Dar să nu pui la îndoială loialitatea verişoarei mele. Mica şi cu mine am crescut împreună. Suntem ca surorile. Şi nu este mână în mână cu Cobralii. Lena traversă camera, apoi scoase un oftat şi se întoarse să se aşeze lângă Qui-Gon. Nici măcar nu-mi place să discut despre Cobrali în faţa Micăi, spuse ea încet. Când a fost foarte tânără, a fost martoră la moartea mamei ei, iar amintirea este încă extrem de dureroasă.

— Cobralii au fost responsabili pentru moartea mamei ei? întrebă Qui-Gon, uşor surprins.

Lena aprobă din cap cu tristeţe.

— Au ucis-o cu sânge rece. Mica avea doar şapte şi a văzut totul. A fost o pierdere imensă şi probabil un traumatism şi mai mare. Nu a uitat niciodată asta.

Qui-Gon rămase tăcut în timp ce se gândea la aceste informaţii.

— Tot ce se întâmplă pe Frego este atât de complicat,

spuse Lena cu un suspin greu. Dar voi încerca să-ţi explic. Aşa cum am mai spus, Cobralii au mulţi aliaţi pe Frego. Timp de secole, guvernul Frego a tratat prost cetăţenii – taxele erau mari şi serviciile publice erau practic inexistente. Freganii au muncit din greu doar pentru a li se lua banii. Familia Cobral a schimbat toate astea. Deşi este adevărat că şi-au făcut averea vânzând droguri şi arme şi au avut o reputaţie rea, şi-au folosit puterea pentru a forţa guvernul să furnizeze serviciile de bază de care au nevoie oamenii. Au scăzut chiar impozitele şi au crescut salariile.

— Ceea ce a făcut ca viaţa oamenilor să fie mai bună, spuse Qui-Gon.

Vizitase planete cu poveşti similare. O putere coruptă elimina un guvern nedrept, făcând schimbări pozitive. Dar mijloacele prin care erau făcute acele schimbări pozitive, aveau în sine ceva la fel de rău.

— Astăzi, guvernul recunoaşte că ceea ce s-a întâmplat în trecut a fost greşit, că au tratat oamenii nedrept, continuă Lena. Şi multor politicieni nu le place să fie nevoiţi să opereze sub controlul Cobralilor. Vor să facă bine pentru oamenii lor. Sau cel puţin o parte dintre ei vor asta. Alţii par a fi nobili, dar sunt corupţi până în măduva oaselor.

— Văd că familia Cobral face ca lucrurile să fie destul de complicate, comentă Qui-Gon. Pentru toată lumea, aparent.

— Nu există onestitate, nici siguranţă, declară Lena. Trăim după capriciile unora şi nu după legi. De aceea trebuie să înceteze violenţa. Ştiu că există un mod mai bun şi vreau ca Frego să aibă şansa unui nou început – început pe care eu şi Rutin nu l-am avut.

În ochii Lenei apărură lacrimi şi, pentru prima dată, Qui-Gon îşi înmuie atitudinea în ceea ce o priveşte. Înţelegea exact ce simţea ea. El şi Tahl nu avuseseră niciodată un nou început.

Lena îşi şterse obrazul.

— Există şi unii politicieni care, de asemenea, doresc să creeze un nou viitor. Şi unii oameni ar dori să sprijine un nou guvern. Dar mulţi alţii simt că au o datorie mare către Cobrali pentru îmbunătăţirea vieţii lor.

Lena privi solemnă pachetul şi ghetele de pe masă.

— Se pare că nimeni nu se poate elibera.

— Dar ai încredere completă în verişoara ta? întrebă Qui-

Gon, revenind la întrebarea iniţială.

Lena îl privi pe Qui-Gon în ochi.

— Fără ezitare. După cum ţi-am spus, ea este ca o soră pentru mine. Mica tânjeşte să-şi răzbune mama şi detestă corupţia. Poate mai mult decât oricine altcineva.

Qui-Gon hotărî să nu sublinieze faptul că Rutin şi Solan fuseseră fraţi. În schimb, inspiră adânc şi expiră încet.

— Mi-e teamă că Mica ar fi putut să dezvăluie locul unde te afli, declară el. Sau o altă grupare a descoperit singură acest loc.

Capitolul 9

Obi-Wan intră în bucătărie şi fu pe jumătate surprins să vadă că încăperea era goală. Întorcându-se în hol, văzu un turbolift vechi într-unul dintre dormitoarele improvizate. O secundă mai târziu simţi clădirea tresărind. Mica fugea.

Obi-Wan sări în puţul turboliftului, aterizând cu graţie deasupra ascensorului, exact când se oprea. Activându-şi sabia, tăie o gaură în metal şi sări mai jos. Dar ascensorul era deja gol. Auzi ecoul paşilor îndepărtaţi ai Micăi în timp ce alerga spre uşă. Obi-Wan ştia că trebuia să continue să o urmeze... Asta ar fi putut să le furnizeze informaţii vitale pentru Lena şi pentru îndeplinirea misiunii. Dacă Mica pleca pentru a-i face rău verişoarei ei – ce se întâmpla dacă acţiunile ei ar fi pus-o pe Lena într-un pericol şi mai mare? Nu putea risca asta. Trebuia să vorbească cu Mica. Acum.

Lui Obi-Wan nu îi trebui mult ca să o ajungă din urmă pe fată. Apucând-o de braţ, fu uimit de furia pe care o simţi ridicându-se în el. Era furios, îşi dădu seama, pentru că Mica punea în pericol siguranţa Lenei. Obi-Wan se linişti, intenţionând să lase furia să-l părăsească înainte să vorbească. Dar, de îndată ce văzu faţa Micăi, furia îi dispăru. Fata era în mod clar tulburată.

— Unde te duci? întrebă Obi-Wan, încercând să nu pară prea răutăcios.

Mica păru alarmată.

— Eu… Mă... Ea clipi, cu ochii sclipind de lacrimi. Trebuie să merg undeva, termină ea în şoaptă.

— Nu înainte să-mi spui ce se întâmplă, zise Obi-Wan.

Văzu câteva lăzi mari într-un colţ şi o conduse spre ele. Aşezând-o pe una, găsi alta pentru el.

— E timpul să spui adevărul. Dacă ţii cu adevărat la Lena, o vei face, zise el.

Mica se uită în jos la picioare. Nu spuse nimic pentru câteva minute. Apoi începu să vorbească.

— Cobralii sunt teribili, începu ea. Fac lucruri îngrozitoare, rele. Dar nu cred că Lena – sau oricine altcineva – este capabilă

să îi doboare. Rutin a încercat şi este mort. Omorât de propria sa familie. Mama mea a fost şi ea ucisă de Cobrali. Un suspin scăpă din gâtul Micăi şi ea îşi şterse ochii. Desigur, vreau să-i răzbun moartea. Şi ştiu că ea nu este singura. Pierderea mea nu este singura. Tânjesc să-i văd pe ucigaşi plătind pentru crimele lor. Dar dacă mă ridic împotriva lor, aş fi ucisă şi eu. La fel şi Lena. Lor nu le pasă dacă iau o viaţă. Nu înseamnă nimic. Nici măcar dacă se întâmplă în propria lor familie.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Nu pot să-ţi spun că te înşeli, spuse el. Dar Cobralii au prins Frego într-o capcană malefică a violenţei şi crimei. Lena are şansa să distrugă acea capcană – şi pe cei care au creat-o – definitiv. Este dispusă să-şi asume această şansă.

Mica aprobă din cap.

— Ştiu. Lena este o eroină. Nu-i pasă de propria ei viaţă, ci doar de Frego şi de oameni. Şi eu nu sunt altceva decât o laşă, vinovată că îi zădărnicesc planul.

Obi-Wan aprobă din nou, surprins, pentru a doua oară, că nu era cuprins de furie. Ştia că Mica o înşela Lena, dar era cumva uşurat că Mica se simţea vinovată de acţiunile ei.

— Cum? întrebă el simplu.

— Am vrut să opresc procesul, explică Mica. Era prea periculos. Aşa că am convins-o pe Lena să aştepte până ajungeţi, înainte să-şi continue planul. Apoi am pătruns în apartament şi am şters dosarele. Mi-a dat seama că, dacă dispar dovezile, Lena ar trebui să renunţe. Şi dacă ar renunţa, Cobralii ar lăsa-o în pace. Ar fi în siguranţă. Desigur, nu mă aşteptam să găsesc tâlhari angajaţi în apartamentul ei.

— Tâlhari? repetă Obi-Wan.

Mica aprobă din cap.

— Erau puternic înarmaţi şi jefuiau totul. Pe atunci, credeam că sunt doar simpli hoţi veniţi după bijuterii şi metale preţioase. Lena şi Rutin avuseseră multe posesiuni frumoase. Se opri o clipă înainte să continue. Dar apoi mi-am dat seama că trebuie să fi căutat ceva.

— Ai văzut cum arătau? întrebă Obi-Wan.

— Nu, spuse Mica. Au fugit imediat ce m-au auzit venind. Au lăsat dormitorul intact. Le-am zărit doar spatele în timp ce fugeau pe balcon. Nu am încercat să îi văd mai bine pentru că nu voiam ca ei să mă vadă. Ştiu doar că au fost doi – amândoi

bărbaţi. Unul era destul de înalt şi slab. Celălalt, scund şi chel.

— Nu înseamnă prea mult, medită Obi-Wan.

— Sunt sigură că au fost angajaţi de Cobrali, spuse Mica.

Obi-Wan nu mai gândea la fel de rău despre Mica, acum că i se destăinuise. Dar mai era o întrebare care îl deranja.

— Am înţeles de ce ai dorit să ştergi fişierele din computer, dar de ce ai lăsat acel mesaj ameninţător pe ecran?

Mica ridică privirea, surprinsă.

— Ce mesaj? întrebă ea. Eu nu am lăsat niciun mesaj. Se opri o clipă. Apoi, parcă citind mintea lui Obi-Wan, zise: Şi nici nu am spus cuiva unde se ascunde Lena.

Capitolul 10

Lena îl privi pe Qui-Gon neîncrezătoare. Qui-Gon îşi dădu seama că ea nu credea că Mica ar fi dezvăluit cuiva unde se afla, dar pachetul de pe masă însemna că era probabil ca cineva să aibă această informaţie. Conţinutul său ciudat nu era periculos, dar cunoaşterea locului unde se afla Lena era periculos – mai ales în mâini greşite.

— Trebuie să vorbesc cu Obi-Wan, se scuză Qui-Gon.

Mergând încet spre bucătărie, Qui-Gon se simţi epuizat. Misiunea asta de rutină se dovedea a fi mai dificilă decât îşi imaginase. Avea un puternic sentiment de înşelăciune, dar ceva în legătură cu asta continua să-i scape. Nu putea să spună cine era înşelat sau de către cine. Şi nu înţelegea de ce Lena o proteja cu atâta hotărâre pe verişoara ei. În mod evident, învăţase – pe propria piele – că legăturile de familie nu te protejează de trădări. Sau de posibilitatea de a fi ucisă.

Bucătăria era goală. Urmându-şi instinctele, Qui-Gon începu să coboare pe scări. La jumătatea drumului până la nivelul solului, Qui-Gon se întâlni cu Obi-Wan şi cu Mica, supărată, urcând pe scară.

— Dovezile au dispărut, şopti Obi-Wan. Mica le-a şters.

— Le-a şters sau le-a furat? întrebă Qui-Gon, uitându-se direct la Mica.

— Le-am şters! scuipă Mica sfidătoare. Nu profit de nenorocirea altora, în special a Lenei. Vocea i se înmuiase când vorbise despre verişoara ei. Am vrut doar s-o protejez. Să fac totul să dispară.

Mica îşi coborî capul şi se foi pe picioare înainte ca Jedii să o conducă înapoi pe scări. Ştia, evident, că era timpul să-i spună Lenei ceea ce făcuse. Deşi era clar ruşinată de acţiunile sale, Qui-Gon simţea că fata avea conştiinţa curată. Nu îi înşela. Se simţi uşurat când îşi dădu seama că era cineva care nu îi înşela.

— Obi-Wan. Qui-Gon îşi opri Padawanul pe palier, permiţându-i Micăi să meargă mai departe. Trebuie să procedăm cu prudenţă. Nu totul este aşa cum pare în privinţa martorului nostru. Pe planeta asta minciunile vin mai uşor decât

adevărul şi au un cost mai mic.

Când Obi-Wan îşi ridică privirea spre Maestrul său, Qui-Gon văzu flăcări minuscule de furie arzând în interior, apoi se stinseră.

— Lena este o femeie nobilă, spuse calm Obi-Wan. Luptă pentru a face ceea ce este bine. Îndoielile tale nu o vor ajuta.

Qui-Gon nu se putu abţine să nu zâmbească slab. Obi-Wan credea că Qui-Gon o insulta pe Lena şi era supărat – gata să o apere. Asta confirma ceea ce bănuise Qui-Gon – că Obi-Wan era îndrăgostit de Lena. Ar fi trebuit să i-o arate mai devreme, pentru a încerca să-l avertizeze pe băiat. Cel mai probabil, va ajunge să fie rănit grav.

— Eşti îndrăgostit, Obi-Wan, spuse Qui-Gon. Ai grijă să nu te laşi ghidat de atracţia ta.

— Sunt... Obi-Wan clătină din cap şi se strădui să-şi păstreze vocea sub control. Nu este dragoste. Motivele Lenei sunt pure.

— Motivele pe care ni le-a spus sunt, dar pot exista şi altele. Gândeşte-te la ceea ce renunţă. Probabil că nu va mai trăi niciodată aşa cum era obişnuită. Şi-a pierdut legătura cu Cobralii atunci când a fost ucis Rutin şi este în pericol de a ajunge o renegată. Nu doar de familie, ci şi de pe Frego. Nu crezi că este posibil să încerce să obţină dovezi pentru a avea ceva de negociat?

Obi-Wan nu făcu niciun gest pentru a arăta că înţelesese ceea ce îi spunea.

— Mai este o zi, spuse el încet. Apoi vom vedea.

Se întoarse pentru a urca pe scări. Qui-Gon intră în camera Lenei în spatele ucenicului său. Mica stătea lângă masă, uitându-se la cutia goală. Conţinutul dispăruse.

— I-am spus că am şters dovezile, zise Mica cu lacrimi în ochi. Dar nu cred că m-a auzit măcar.

— Unde este Lena? întrebă Qui-Gon.

Obi-Wan se îndrepta deja spre scări.

— Nu ştiu, suspină Mica, scufundându-se într-o canapea joasă. Nu mi-a spus nimic. A luat doar ceea ce era în cutie şi a plecat.

Capitolul 11

— Obi-Wan, aşteaptă, ordonă Maestrul său.

Dar Obi-Wan nu voia să asculta. Nu acum. Nu în timp ce Lena era singură şi în pericol. Dar se opri alunecând lângă scări.

— Vom avea şanse mai mari să o găsim dacă avem vreo idee despre locul unde ar fi putut să se ducă, spuse Qui-Gon. Se aşeză lângă Mica. Unde crezi că s-a dus? întrebă el pe un ton calm.

Obi-Wan rămase lângă scări. Ştia că nerăbdarea lui nu avea nicio legătură cu găsirea Lenei. Era nerăbdător şi puţin confuz cu Maestrul său. Îl cunoştea atât de bine pe Qui-Gon, încât uneori simţea că ar fi împărtăşit o singură minte. Amândoi ştiau cum reacţiona celălalt într-o anumită situaţie, ce gândea şi care aveau să fie acţiunile sale. Dar acum nu mai era cazul. Tocmai când Obi-Wan credea că Qui-Gon nu mai era interesat de misiune, acesta preluase conducerea. Dacă Qui-Gon nu l-ar fi oprit pe Obi-Wan, acum ar fi cu Lena şi sigur în legătură cu siguranţa ei. Rezemat de balustrada scării, Obi-Wan scoase un suspin exasperat. Nu avea niciun rost să o întrebe pe Mica.

— Să mergem, atunci, spuse Qui-Gon.

Se ridică şi se îndreptă spre scări într-o mişcare fluidă. Mica, cu ochii încă roşii de plâns, se grăbi să ajungă în faţa lui. Obi-Wan îi urmă. Fusese prea pierdut în propriile gânduri ca să audă încotro se îndreptau. Respirând adânc, se eliberă de frustrare şi îşi concentră energia asupra problemei din faţa lui. Qui-Gon nu avea dreptul să se îndoiască de Lena. Până acum fusese prea distras pentru a observa măcar cum era ea cu adevărat. Dar dacă Qui-Gon era – măcar pentru moment – concentrat asupra misiunii, Obi-Wan ar putea şi el să o facă.

De data asta, Mica nu mai era la fel de preocupată că avea să fie văzută în timp ce îi conducea pe Jedi pe străzile din Rian. Părăsiră depozitul şi aleile, şi se grăbiră spre centrul oraşului. Pe deasupra capului lui Qui-Gon, Obi-Wan văzu o structură transparentă strălucitoare, ca un şarpe enorm care şerpuia în sus, printre clădirile falnice. În interiorul structurii, Obi-Wan văzu frunze verzi şi forme în mişcare. Apa curgea în

interiorul zidurilor rotunjite de oţel transparent, făcându-le să arate ca o seră vastă, cu mai multe etaje. Cu toate că Obi-Wan nu putea vedea unde începea sau unde se sfârşea, structura părea să străbată oraşul cale de mai mulţi kilometri.

— Acolo, spuse Mica fără suflare, arătând spre o uşă a structurii. Cred că s-ar putea să fie în Parcul Tubular.

— Speram să fie ceva mai mic, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan nu-şi dădea seama dacă era uşor amuzat sau cu adevărat frustrat. Tânărul o ajunse pe Mica din urmă când se apropiară de intrare.

— De ce ar veni aici? întrebă el.

— Acest parc înseamnă foarte mult pentru Lena. Venea aici cu Rutin, şi acum vine des aici pentru a cugeta, răspunse Mica. Sau, cel puţin obişnuia să o facă.

Uşile gigantice ovale se deschiseră şi cei trei păşiră înăuntru. În timp ce uşile se închideau în spatele lor, Obi-Wan simţea că ar fi ieşit de pe navă pe altă planetă. În interior, aerul era umed. Zgomotul oraşul dispăruse, fiind înlocuit de sunetul cu ecou al apei curgătoare şi de vocile copiilor. Privind în sus, Obi-Wan abia dacă putea distinge îmbinările acoperişului aflat dincolo de vârfurile copacilor falnici. Cărările se încrucişau unele cu altele, ducând către plantele înflorite sau şerpuind pe lângă pârâuri şi cascade care se prelingeau. Lumea se plimba pe poduri şi intra prin tunelurile care ţeseau prin flora densă. Se vedeau animale mici care zburau pe deasupra capetelor lor şi amfibieni chiar şi mai mici care cădeau în bazine.

Obi-Wan putea înţelege de ce ar fi venit Lena aici.

Zona îi amintea de Camera celor O Mie de Fântâni din Templul Jedi. Şi acela era un sanctuar şi un loc minunat pentru a cugeta.

— Îi cunoşti locul preferat? întrebă Qui-Gon.

Mica clătină din cap cu tristeţe.

— Nu am venit niciodată cu ea aici. A fost doar singură sau cu Rutin. Ar putea fi oriunde.

— Atunci sugerez să ne despărţim, îi spuse Qui-Gon lui Obi-Wan. Mica poate veni cu mine.

Obi-Wan aprobă din cap şi o luă la stânga. Avea să fie o uşurare pentru el să fie departe de Qui-Gon pentru o vreme. Ar putea folosi timpul cât era singur pentru a gândi. De îndată ce se îndepărtă de Maestrul său, mintea lui Obi-Wan se umplu de

gânduri despre Lena. În jurul lui, lumea era adunată în grupuri mici. Mâncau, se jucau şi se culcau pe spate pe iarbă pentru a privi frunzele. Totuşi, Obi-Wan era conştient de ei doar suficient pentru a şti că nu erau Lena.

Ar fi putut fi cu adevărat îndrăgostit? se întrebă Obi-Wan. După ce inspiră de mai multe ori adânc şi se eliberă de furie şi frustrare, Obi-Wan nu o mai putea nega.

Ca de obicei, Qui-Gon avea dreptate. Se îndrăgostise de Lena. Dar nu era doar frumuseţea ei. Nu, era mai mult de atât. Forţa ei – forţa pe care o extrăgea din propria vulnerabilitate – era cea care îl făcuse să se îndrăgostească. Lena era o tânără văduvă îndurerată. Îşi pierduse abia de curând soţul pe care îl iubise. Dar în loc să se ascundă în gaura pe care o lăsase el, ea îşi alesese un nou scop. Nu se îneca în ea, refuzând să vorbească despre pierdere. Nu făcea precum Qui-Gon.

Gândurile lui Obi-Wan se îndreptară spre Maestrul său. Îşi scutură capul în timp ce urca pe un pod abrupt care arcuia peste o cascadă. Poate că legătura dintre ei nu era atât de deteriorată pe cât îşi imaginase Obi-Wan. Indiferent de modul în care încerca, Obi-Wan nu putea nega că Qui-Gon recunoscuse înaintea lui, în mod corect, sentimentele lui Obi-Wan faţă de Lena. Cum poate fi atât de clar despre emoţiile altora când nu pare să se descurce cu ale sale? se întrebă Obi-Wan.

Cu timp, ar spune Maestrul Yoda. *Cu timpul, vindecate sunt toate*.

Obi-Wan simţi că îl inundă o nouă energie în timp ce se relaxa şi lăsa să dispară tot ceea ce îl deranjase. Fusese în pericolul să-şi lase emoţiile să-l orbească. Acum se simţea mai sigur. Totuşi, Obi-Wan nu credea că Maestrul său avea dreptate în toate privinţele. Mergând mai repede şi scanând parcul după Lena, Obi-Wan îşi dădu seama că hotărârea lui de a o ajuta era mai puternică ca niciodată. Indiferent dacă judecata sa fusese sau nu întunecată de afecţiune, ştia că Lena era de partea dreptăţii.

Pentru prima dată după multe ore, Obi-Wan se simţi limpede. Şi era mai sigur ca niciodată că Lena făcea ceea ce trebuie. Lupta pentru pace şi dreptate, nu doar pentru ea însăşi, ci pentru întreaga ei planetă. Fiind un Jedi, era de datoria lui să o ajute.

Pe măsură ce aceste gânduri se formau în mintea lui, un

gând nou pluti ca un nor întunecat: Nu mai aveau mult timp.

Capitolul 12

Qui-Gon scoase comunicatorul din centura utilitară. Era pe cale să-l activeze şi să-l apeleze pe Obi-Wan, când Padawanul său apăru, venind spre ei pe una dintre cărări.

— Iată-l, spuse Mica o clipă mai târziu.

Îşi întinse gâtul pentru a vedea ceea ce Qui-Gon ştia deja. Lena nu era nici cu el. Cei trei scotociseră majoritatea enormului parc, dar Lena era de negăsit.

Mica şi Jedii părăsiră parcul şi se îndreptară în tăcere spre depozitul pustiu. Qui-Gon încercă să se întindă cu simţurile, pentru a-şi da seama dacă Lena era sau nu în pericol sau măcar în viaţă. Dar nu simţi nimic.

Lumina slabă a serii făcea ca ascunzătoarea să pară mai puţin primitoare decât fusese devreme, în dimineaţa aceea. Qui-Gon intră cu paşi mari în cameră, înaintea celorlalţi, şi văzu imediat o siluetă aşezată pe canapea, în întuneric.

Într-o clipită, îşi activă sabia. Lama sa verde aruncă o lumină stranie prin cameră, aprinzând scânteile din ochii Lenei. Qui-Gon opri rapid lama, chiar când intrară Obi-Wan şi Mica în cameră.

— Lena, strigă Mica când îşi văzu verişoara. Se grăbi înainte şi se lăsă în genunchi în faţa canapelei. Lena, am fost atât de îngrijorată. Unde ai fost?

— Îmi pare rău că am fugit, spuse Lena, privindu-i pe rând. Nu am vrut să vă îngrijorez, dar trebuia să fiu sigură că pachetul era de la Rutin. Trebuia să ştiu..., lăsă Lena cuvintele să moară.

Mica se ridică să aprindă lumina. Pe masă, lângă ambalaje, era conţinutul pachetului: perechea de cizme impermeabile, o lanternă mică, un burghiu cu plasmă şi flaconul cu praf.

Obiectele nu aveau niciun sens pentru Qui-Gon. Ce anume trebuia să ştie Lena? Şi unde fusese? Qui-Gon se simţea trădat. Nu le spusese întregul adevăr.

Deşi Lena părea supărată, Qui-Gon nu aşteptă ca ea să se calmeze.

— Unde ai fost? întrebă el.

Lena ridică privirea, surprinsă de tonul sever al vocii.

— Am umblat, răspunse ea. Eu... trebuia să fiu singură.

Qui-Gon nu fu mulţumit de răspuns.

— Singură? Sau pur şi simplu departe de noi?

Buza Lenei tremură şi Qui-Gon observă că Obi-Wan se uita fix la el. Îşi înmuie uşor tonul, dar continuă.

— De ce ai luat cu tine conţinutul pachetului?

— Pachetul este de la Rutin, spuse Lena după un moment, luptându-se să-şi controleze vocea. Mi l-a trimis înainte să... Se luptă din nou să se calmeze. Dar de unde a ştiut că va muri? Şi de ce nu mi-a spus? Lena pierdu lupta pentru a-şi suprima durerea frustrată şi îşi lăsă capul în mâini. Încearcă să-mi dea un mesaj, spuse ea după un moment, luptându-se să-şi controleze vocea. Dar nu-mi dau seama care anume! Parcă îmi vorbeşte şi nu-l aud. Lena pierdu lupta... Chiar a dispărut pentru totdeauna.

Mica şi Obi-Wan se grăbiră să i se alăture pe canapea, nerăbdători să îi ofere sprijin. Qui-Gon se dădu înapoi până când se aşeză, cu faţa spre cei trei. Lena arăta mult mai mică decât înainte. Cumva, părea mai puţin capabilă de înşelăciune.

Qui-Gon se simţi slăbit când valurile de durere ale Lenei trecură prin el, adăugându-se la marea de tristeţe care nu înceta niciodată să-i înece inima.

Cuvintele ei îl atinseră profund şi el nu mai avu dubii despre sinceritatea ei. Şi el ştia cum absenţa cuiva drag putea lovi cu sălbaticie atunci când înţelegeai lucrul acesta pentru prima dată. Ştia acel moment în care viitorul părea gol şi imposibil de suportat.

— Cei dragi pe care i-am pierdut sunt mereu alături de noi, spuse Qui-Gon.

Fu surprins să se audă vorbind şi chiar şi mai surprins de cuvintele lui. Dar ofereau confort. Dintr-o dată, se simţi de parcă Tahl erau în apropiere şi furtuna din interiorul lui se linişti puţin.

În cameră pluti un moment de tăcere îngândurată. Obi-Wan se uită la Maestrul său, cu ochii plini de compasiune. Şi, pentru prima dată, Qui-Gon nu simţi nevoia să privească în altă parte. Durerea Lenei păru să se ridice şi ea se uită la Maestrul Jedi cu recunoştinţă.

— Este adevărat, spuse ea, aprobând din cap. Rutin are grijă de mine chiar şi acum. Probabil că a trimis acest pachet cu ceva timp în urmă şi a aranjat să fie livrat astăzi. Sunt sigură că

este menit să mă ajute să găsesc dovezi. Trebuie să fi ştiut că informaţiile din computer vor fi o ţintă. Ştia că voi avea nevoie de ceva mai mult.

Qui-Gon observă că Mica pălise în timp ce Lena vorbea despre calculator. Se întrebă dacă îi era jenă că planul ei nu funcţionase sau era speriată de posibilitatea existenţei altor dovezi. Tânăra văduvă nu o luă în seamă pe verişoara ei. Lacrimile i se opriră şi forţa familiară se reîntoarse. Lena luă cizmele de la masă şi le ţinu în poală.

— Încă nu mi-am dat seama care este indiciul, dar o voi face, spuse ea fermă.

— Dar te rog, nu mai fugi din nou aşa, spuse Mica. M-ai speriat de moarte. Am căutat ore în şir prin parc.

Lena se încruntă.

— Parcul..., murmură ea.

Obi-Wan se uită fix la obiectele ciudate de pe masă, apoi vorbi brusc.

— Rutin a pus ca pachetul să fie livrat aici. Deci, trebuie să fi ştiut despre ascunzătoare.

— Desigur, spuse Lena. Rutin a fost cel care a asigurat acest loc. Plănuia să se ascundă el însuşi în timp ce aştepta să fie scos prin contrabandă de pe planetă.

Deodată, Lena sări în picioare, dând bocancii deoparte.

— Aproape am uitat, strigă ea, scoţând un datapad din buzunar. Cât timp am fost plecată, am trecut pe la apartament să văd dacă am primit vreun mesaj de la Zanita. Mi-a trimis ăsta.

Capitolul 13

Cerul din afara depozitului se întunecase într-un gri lăptos. Qui-Gon privi pe după ecranele portalului care făceau ca lumea dinăuntru să nu fie văzută de cei de dedesubt. Se făcuse târziu şi aleile erau pustii.

— Întâlnirea cu Zanita este un risc inutil, declară Qui-Gon, plecând de lângă portal. Deodată simţi că era cel mai bine să părăsească planeta, cât mai curând posibil. Avem indiciile de la Rutin şi ar trebui să le folosim. Nu mai este nevoie să vă punem în alte pericole pe tine sau pe soacra ta.

— Îşi asumă un astfel de risc pentru că i-am cerut-o eu, argumentă Lena. Nu o pot lăsa să aştepte degeaba.

Cu o încruntare, Qui-Gon privi din nou mesajul de pe datapad.

STAŢIA DE ÎNCĂRCARE A NAVELOR, DOCUL 12, ORA 10, ÎN NOAPTEA ASTA. PENTRU RUTIN.

— Niciodată nu ar fi trebuit să o implic pe Zanita, se lamentă Lena. Dar este prea târziu pentru a mai schimba ceva. Dacă pot merge singură, pot vorbi cu ea şi o pot convinge că m-am răzgândit. Îi voi spune că mi-e frică şi am decis să părăsesc planeta. Atunci vom fi cu toţii mai în siguranţă.

Qui-Gon trebuia să recunoască că nu era un plan rău. Ar câştiga ceva timp, iar asta i-ar ajuta să scape mai uşor de pe planetă. Dădu aprobator din cap.

— Dar nu te vom lăsa să te duci singură, spuse Obi-Wan.

Mica păru uşurată să audă asta.

— Bineînţeles că nu, zise şi Qui-Gon. Nu este ceva sigur.

— E singurul mod în care pot să o conving pe Zanita, argumentă Lena. V-a văzut la moşie. Cu siguranţă ştie că sunteţi aici pentru a reprezenta Republica. Nu voi putea să o conving că m-am răzgândit dacă vede că sunt însoţită de Jedi!

— Suntem aici pentru protecţia ta, spuse Qui-Gon cu fermitate.

Şi pentru a ne asigura că faci ceea ce spui că vrei să faci.

Aflând că Lena se întorsese în apartamentul ei, atunci când fusese singură, stârnise din nou suspiciunile lui Qui-Gon. Ar

fi putut face orice cât timp fusese acolo. Deşi acceptase sinceritatea durerii ei, nu voia să piardă din vedere faptul că ar fi putut exista presiuni asupra ei despre care ei nu ştiau nimic.

— Mă tem că vei rămâne cu noi până când ajungem cu toţii în siguranţă pe Coruscant. Obi-Wan zâmbi. Vom sta ascunşi, dar nu îţi vom permite să mergi singură.

Lena îi întoarse zâmbetul lui Obi-Wan.

— Bine, spuse ea. Am face mai bine să ne grăbim, ca să fim primii care sosim. Nu este foarte departe.

— Ai grijă, spuse Mica, îmbrăţişându-şi verişoara. Voi fi aici dacă ai nevoie de mine. Voi fi mereu aici dacă ai nevoie de mine.

Lena îi atinse obrazul.

— Mă întorc imediat! promise ea.

Qui-Gon, Obi-Wan şi Lena părăsiră depozitul şi străbătură străzile întunecate, luminate doar de licărirea ocazională a celor două luni ale planetei. Acum, că lumina zilei se estompase, Frego părea un loc mai puţin primitor. Părea că întunericul scotea la iveală minciunile şi înşelăciunea care sufocau planeta.

În timp ce se apropiau de staţie, Qui-Gon şi Obi-Wan rămaseră în urmă, în umbră. Lena insistă să meargă îndrăzneaţă pe mijlocul străzii, pe sub luminile strălucitoare.

— Ar trebui să fie mai atentă, mormăi Obi-Wan.

— Nu, Padawan, spuse Qui-Gon. Nu ar trebui să pară ca şi cum mai are ceva de ascuns. În plus, prezenţa ei va ajuta la ascunderea noastră.

Docul 12 era tăcut. Clădirile joase mărgineau un teren de aterizare gigantic, unde navele de transport uriaşe erau încărcate cu mărfuri. Marginile terenului erau aproape complet întunecate. Obi-Wan îi făcu semn Maestrului său şi amândoi Jedii săriră fără zgomot pe un acoperiş jos. După ce îşi croiră drum spre margine, Qui-Gon se întinse lângă Obi-Wan şi cei doi o priviră pe Lena mergând încet spre pătratul portocaliu de lumină din centrul platformei de aterizare. Din locul lor de supraveghere, Jedii putea vedea totul şi puteau fi alături de Lena într-o clipă.

Deşi silueta Lenei era singura pe care Qui-Gon o putea distinge în întuneric, el simţi că nu erau singuri. Simţise o altă prezenţă aproape din momentul în care părăsiseră ascunzătoarea, dar acum sentimentul era mai puternic, mai

ameninţător.

Din partea opusă a terenului, apăru la vedere Zanita.

Lena merse spre ea cu ambele braţe ridicate pentru a-şi saluta soacra. Dar Zanita nu ridică braţele şi nici nu îi oferi niciun salut. După ce mai făcu încă un pas, motivul deveni clar. Gura Zanitei era acoperită cu un căluş, iar în spatele ei, ţinându-i braţele legate strâns lipite la spate, era fiul ei cel mai mare, Solan Cobral.

Capitolul 14

Obi-Wan sări în picioare când apărură alte trei siluete în spatele lui Solan şi a Zanitei, dar Qui-Gon îl trase înapoi. Obi-Wan îşi eliberă braţul din mâna Maestrului său. Trebuia să o protejeze pe Lena. Era dezarmată în faţa a doi droizi, a lui Solan Cobral şi a fratelui său, Bard. Tânăra văduvă nu era deloc pe măsura acelor bărbaţi îndeajuns de răi pentru a-şi ţine captivă propria mamă sau pentru a ordona moartea propriului lor frate.

— Încă nu, spuse Qui-Gon încet. Aş vrea să văd ce au în minte!

Obi-Wan se lăsă în genunchi. Va aştepta, deocamdată. Dar dacă oricare dintre ei făcea o mişcare spre Lena, nici măcar Qui-Gon nu va mai fi în stare să-l oprească.

În lumina portocalie a platformei de aterizare, Lena făcu câţiva paşi înapoi.

— Solan, spuse ea.

Vocea îi păru ciudată lui Obi-Wan, aproape plină de vinovăţie. Se întreba dacă ea nu se simţea cumva responsabilă pentru ceea ce i se întâmplase Zanitei.

— Ar fi trebuit să vii singură, bubui vocea gangsterului şef.

— Aşa am făcut, răspunse Lena fără să tresară.

Crezând că fuseseră văzuţi, Obi-Wan întinse mâna după sabia de lumină. Încercă să se ridice, dar mâna lui Qui-Gon de pe umărul lui îl împinse înapoi în genunchi.

— Nu de noi vorbeşte, şopti Qui-Gon.

— Nu o răni, strigă o voce în întunericul de dedesubt. Nu ştia că am venit după ea.

Obi-Wan recunoscu vocea imediat. Era a Micăi. O clipă mai târziu fata ajunse lângă verişoara ei. Obi-Wan nu ştiuse că fata era acolo.

— Te rog, nu o răni pe Lena. Ea nu s-ar întoarce niciodată împotriva familiei Cobral. A încercat doar să mă acopere pe mine. Eu sunt cea pe care o vrei. Eu sunt cea care ştie cum funcţionează totul. Eu sunt cea care a vrut să depună mărturie împotriva ta.

— Mica, nu. Taci, şopti Lena încercând să oprească

izbucnirea verişoarei ei. Nu o asculta, îi spuse Lena lui Solan. Ea doar mă protejează. Nu ştia că am venit să-i spun Zanitei că m-am răzgândit. Am fost o proastă să cred că mă pot ridica împotriva Cobralilor. Solan, te rog să mă asculţi. Tu, Bard şi Zanita sunteţi tot ce mi-a mai rămas de la iubitul meu soţ, Rutin. Îmi dau seama că trebuie să ţin cu familia pe care o am, acum mai mult ca niciodată. Unde voi ajunge dacă vă pierd? Indiferent ce s-a întâmplat în trecut, vom fi întotdeauna o familie. Şi familia este mult mai importantă pentru mine decât orice altceva.

— Ce înţelept, răspunse Solan chicotind.

O împinse pe Zanita spre Bard, care o prinse cu o mână. În cealaltă ţinea un blaster.

— Sunt mişcat că încă mai vrei să faci parte din familie, zise el, făcând un pas mai aproape. Şi vă sunt recunoscător că aţi venit împreună, continuă el, venind şi mai aproape. Va face mai uşoară curăţarea mizeriei pe care aţi făcut-o.

Solan se aruncă spre Lena şi Mica în timp ce cei doi droizi se apropiară din ambele părţi. Sus, pe acoperiş, Obi-Wan ştiu că era timpul. Qui-Gon era lângă el în timp ce sărea de pe acoperiş şi se îndrepta spre verişoarele neajutorate.

Mica fu prinsă de Solan, dar Lena se îndepărtă chiar la timp. Se întoarse să fugă şi se trezi faţă în faţă cu un droid slab dar foarte letal. Braţele droidului cu un singur ochi ieşiră din lateral şi începură se înfăşoare în jurul ei. Lena se lăsă la pământ în acelaşi moment în care lama sabiei lui Obi-Wan tăie un braţ şi cu o altă lovitură puternică, separă capul droidului de corpul său. Obi-Wan o împinse pe Lena în spatele lui şi se repezi spre celălalt droid.

Lângă el, Qui-Gon devie un foc de blaster al lui Bard, trimiţându-l spre picioarele lui Solan. Solan se strădui să o ţină pe Mica în timp ce-şi îndrepta blasterul spre Jedi. Nu o observă pe Lena strecurându-se în spatele lui. Lena apucă blasterul lui Solan. Mica îşi smuci trupul înainte şi înapoi, dându-i lui Solan o lovitură puternică, cu cotul, în maxilar. El o scăpă atât pe Mica, cât şi arma.

Al doilea droid trăgea salve rapide către Obi-Wan, care le devie cu uşurinţă. Deşi salvele se întorceau şi loveau droidul, acesta nu arăta nicio pagubă. Continuă să tragă în timp ce extindea rapid un braţ lung pentru a o apuca pe Mica.

Qui-Gon reteză braţul cu o lovitură elegantă de sabie şi făcu un pas înainte pentru a termina treaba. O lovitură puternică în secţiunea mediană a maşinii doborî în cele din urmă droidul. În timp ce Qui-Gon avea grijă de droid, Obi-Wan investigă rapid scena. În spatele lui, Mica părea să fie şocată. Era întinsă pe pământ, privind în întuneric. Lena ţinea curajoasă blasterul lui Solan.

Deodată, Obi-Wan sări în aer peste capul Lenei. Ştiuse ce avea să se întâmple chiar înainte să se întâmple, dar tot nu ajunse la timp pentru a devia proiectilul. Din locul său ascuns în umbră, încă ţinând-o pe Zanita, legată şi cu căluş, Bard descărcă blasterul direct spre Lena.

Mica se aruncă spre Lena ţipând. Şi proiectilul găsi carne.

Capitolul 15

În timp ce Obi-Wan se grăbea spre cele două femei, Qui-Gon începu să alerge. Se repezi spre Bard şi ostatica sa, dar nu reuşi să vadă unde plecaseră în întuneric. Nu putea decât să audă sunetele înăbuşite ale paşilor care fugeau în faţa lui.

Qui-Gon ajunse la timp în spatele unei clădiri pentru a-l vedea pe Solan urcându-se într-un vehicul repulsorlift. Bard îşi împinse mama în spatele fratelui său, iar motorul porni. Qui-Gon se opri scurt, răsuflând cu greu. Cobralii avuseseră un vehicul care-i aştepta. Era inutil să-i urmărească pe jos.

În plus, Qui-Gon era nerăbdător să se întoarcă la doc. Avea o presimţire teribilă despre ceea ce avea să găsească acolo. Trecu de colţul clădirii. În pătratul de lumină portocalie, văzu două siluete îngenuncheate. O a treia, stătea în braţele Padawanului său. Nu exista viaţă în acel corp. Mica era moartă.

Lena stătea peste corpul verişoarei ei, plângând.

— Nu, Mica, strigă ea, rugându-se. Nu tu. Nu mă părăsi.

Qui-Gon se uită fix la scena din faţa lui, îngheţat. Mintea lui reveni la ultimele cuvinte ale lui Tahl. O durere oribilă îi strânse pieptul.

— Oriunde mă îndrept, te voi aştepta, Qui-Gon, spusese ea. Am fost întotdeauna un călător singuratic.

— Nu mai este aşa, o şicanase Qui-Gon. Îţi aminteşti? Vom continua împreună. Ai promis, o tachină el. Nu poţi să te retragi acum. Nu te voi lăsa niciodată să o uiţi.

Tahl zâmbise uşor şi efortul o epuizase. Qui-Gon ştiuse atunci că era într-un pericol grav. Că avea să moară. Apelase la Forţă, la Jedi, la marea lui dragoste pentru ea. Nimic nu reuşise să o salveze pe femeia pe care o iubea.

Qui-Gon îşi sprijinise fruntea de cea a lui Tahl. Respiraţia lor se amestecase.

— Lasă ca acesta să fie ultima mea clipă, spusese ea.

Şi aşa a fost.

— Maestre, spuse încet Obi-Wan, iar Qui-Gon fu readus brusc la realitate.

Lena era prăbuşită peste Mica, în faţa lui, cutremurându-

se în durerea ei. Nu se mai vedea nicio urmă din femeia puternică, hotărâtă, pe care o întâlnise Qui-Gon când ajunsese pe Frego. Nu o mai vedea pe femeia despre care crezuse că s-ar putea să-i înşele. Vedea doar o femeie aplecată peste un cadavru, incapabilă să facă faţă agoniei. Ştia exact ce simţea. Dar el supravieţuise, continuase să trăiască. Şi era sigur că şi Lena va putea.

Qui-Gon se aplecă lângă ea.

— Îmi pare atât de rău, spuse el încet. Ştiu că nu pot împărtăşi durerea ta. Dar o înţeleg.

Cu un fior, Lena dădu drumul corpului Micăi.

— Aş vrea să învelesc corpul, zise ea, ştergându-şi ochii. Aşa este obiceiul aici.

Obi-Wan găsi o prelată veche lângă o navă din apropiere şi Lena le arătă Jedilor modalitatea tradiţională de a acoperi corpul cu ea.

— Mica a avut întotdeauna grijă de mine, spuse Lena în timp ce întindea uşor pe pământ corpul înfăşurat. A încercat întotdeauna să mă ghideze în direcţia corectă.

Cei trei rămaseră liniştiţi pentru o clipă, luându-şi *la revedere* în tăcere. Apoi o lăsară pe Mica întinsă, scăldată în lumina portocalie.

— Parcul, spuse Lena în timp ce se îndepărtau încet de corp. Mica a spus că l-aţi cercetat timp de ore întregi.

— Am făcut-o, confirmă Obi-Wan.

Umerii Lenei se îndreptară şi ochii i se limpeziră.

— Stiu ce a încercat să-mi spună Rutin, spuse ea cu o siguranţă bruscă. Trebuie să ajung imediat în parc.

Qui-Gon fu uimit de capacitatea Lenei de a-şi schimba focalizarea în găsirea probelor necesare. Faţa ei era plină de o tristeţe adâncă, dar rămase demnă în timp ce îi conducea spre Parcul Tubular. Odată ajunsă înăuntru, Lena se îndreptă direct spre un loc aflat în partea din spate a parcului. Era încă întuneric, dar cerul se curăţase complet de nori şi cele două luni ale planetei străluceau pe cerul nopţii. Lumina lor argintie dezvăluia cărările, podurile şi pârâurile. Qui-Gon continua să scaneze zona din jurul lor. Nu simţea nimic periculos – parcul părea senin şi liniştit, la fel ca în timpul zilei. Dar ar fi fost o prostie să-şi coboare garda. Obi-Wan stătea la distanţă, alert la orice ar fi putut crea probleme.

Deodată, Lena se opri lângă un mic stand cu copaci tropicali luxurianţi. Un pârâu gâlgâia peste stâncile netede şi se revărsa într-un bazin cu apă limpede.

Cu un oftat, Lena se aşeză.

— Acesta a fost locul nostru special, spuse ea. Îmi amintesc de prima dată când m-a adus Rutin aici, acum patru ani. Nici măcar nu eram căsătoriţi. Dar aveam atâtea planuri, atâtea vise. Ochii ei străluciră de fericire pentru o clipă. Dar în scurt timp, lacrimile curgeau din ei şi ea se întrerupse, plângând. Îmi pare foarte rău, spuse ea. Uneori este mai mult decât pot suporta. Mă trezesc că îmi doresc să fi murit eu, nu el. Mi-aş da cu bucurie viaţa pentru a o salva pe a lui.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Şi eu am dorit să-mi fi putut da viaţa pentru a salva pe cineva pe care o iubisem. Dar acum ştiu că, de cele mai multe ori, este mai greu să supravieţuieşti. Nu aş fi vrut să simt o astfel de singurătate, să trec prin durerea prin care am trecut. Atinse scurt braţul Lenei. Rutin a lăsat aceste lucruri pentru tine pentru că ştia că moartea lui era posibilă şi avea încredere în tine că vei continua.

Qui-Gon se uită la Lena şi ştiu că ea auzise vorbele lui. În mod surprinzător, simţi o lumină şi în pieptul lui, de asemenea. Durerea pentru pierderea lui Tahl încă era chinuitoare, dar ştiu imediat că va veni un moment în care va fi posibil de îndurat. Şi în inima lui, era sigur că Tahl dorea ca şi el să continue. Îşi dădu brusc seama că ea ar fi urât felul în care alesese să-i deplângă moartea. Permisese durerii să-l îndepărteze de toţi cei care încercaseră să-l ajute.

Deoarece greutatea durerii sale era atât de cumplită, nu reuşise să ridice capul pentru a vedea că şi alţii o jeleau. Obi-Wan. Yoda. Bant. Clee Rhava. Lista era lungă.

Chipul ei se ridică în mintea lui. Putea să-i vadă răsucirea ironică a buzelor.

— Acum cine este orb? spuse ea.

Vocea era atât de reală pentru el. Cât de mult şi-ar fi dorit să-i poată răspunde.

— Mulţumesc, Qui-Gon, spuse Lena încet, revenindu-şi din reverie. Oricât de dificil este să trăiesc fără Rutin, ştiu că ai dreptate.

Qui-Gon strânse scurt mâna Lenei. Observă că faţa

Padawanului său avea o expresie de frustrare confuză şi simţea că avea de dat ceva explicaţii. Dar nu era momentul să discute acum. Trebuiau să găsească dovezile şi să părăsească planeta.

— Ai vreo idee despre ce înseamnă indicile din pachet? întrebă Qui-Gon.

Lena se ridică în picioare şi începu să se uite pe sub stânci şi pe sub frunzele dese.

— Sunt sigură că acesta este locul, explică ea. Dar indiciile nu au niciun sens pentru mine. De ce aş avea nevoie de un instrument pentru săpat? Sau de o pereche de ghete?

Cei trei cercetară zona, găsind nimic altceva decât apă, pietre şi plante.

— Nu e nimic aici, spuse în cele din urmă Obi-Wan, părând exasperat. Este la fel ca orice alt loc minunat din pădurea asta.

Auzindu-i cuvintele, Lena îşi ridică brusc privirea.

— Dar bineînţeles că nu este, spuse ea. Totul este fabricat. Făcut de oameni. Începu să privească solul într-un alt mod. Păşi peste un petic de pământ fals, acoperit cu muşchi. Lăsându-se în genunchi, îl desprinse de pe locul lui. Dedesubt era un panou mare, încuiat. Lena ridică burghiul cu plasmă şi forţă panoul să se deschidă. Ridicându-l deoparte, găsi un tunel scurt care cobora. Emoţionată, Lena se lăsă în tunel. Un moment mai târziu Qui-Gon auzit un pleoscăit puternic.

— Ei bine, acum ştiu pentru ce erau cizmele, strigă ea. Sunt până la glezne în apă. Dar cel puţin nu este apă de canalizare!

Qui-Gon îi întinse cizmele Lenei. Erau mari şi Lena le trase peste pantofi. Apoi aprinse lanterna şi se uită în jur. Se afla într-o cameră mică de pompare.

— Ai nevoie de ajutor? întrebă Obi-Wan.

Se auziră mai multe sunete de stropire, dar niciun răspuns. Apoi urmară mai multe momente de linişte deplină. Qui-Gon şi Padawanul său schimbară priviri îngrijorate. Qui-Gon tocmai era pe punctul de a se lăsa în tunel când auziră un strigăt vesel.

— Am găsit! exclamă Lena.

O clipă mai târziu apăru cu un alt doilea pachet mic, aflat într-un înveliş impermeabil.

Qui-Gon spera că în el erau dovezile de care aveau nevoie.

Capitolul 16

Cei trei nu mai pierdură timpul, şi se întoarseră la depozit. Stătuseră în parc câteva ore şi acum era dimineaţa foarte devreme.

Obi-Wan era nerăbdător să ajungă la apartamentul improvizat şi să deschidă pachetul. Era, de asemenea, epuizat şi spera că va putea să se odihnească pentru câteva ore înainte să planifice următoarea mutare. Dar Maestrul său nu era genul care să se odihnească vreodată. Fuseseră multe ocazii în care Obi-Wan fusese sigur că Jediul mai în vârstă, pur şi simplu nu avea nevoie de somn.

Odată ajunşi în siguranţă în depozit, Lena deschise pachetul. În interior era un datapad, bine înfăşurat şi protejat împotriva apei sau a loviturilor.

Lena porni micul aparat şi aşteptară cu toţii în timp ce prindea viaţă.

Următoarele momente părură să dureze ore în şir. Pentru că mâinile îi tremurau un pic, Lena puse datapadul pe o măsuţă joasă şi se aşeză pe canapea.

Datapadul bipăi. Lena apăsă o serie de butoane pe partea laterală a aparatului, iar informaţiile începură să clipească pe ecran. Informaţii despre negocieri ilegale de terenuri, dare de mită, extorcare a membrilor din guvern, contracte pentru crime... Lista infracţiunilor continua şi tot continua.

— Spune adio puterii, Solan, şopti ea. Lena ridică privirea spre Jedi, zâmbind. Asta îi va pune pe Cobrali după gratii pentru mult, mult timp, spuse ea.

Obi-Wan oftă uşurat. Misiunea avea să se încheie în curând. Lena va fi în siguranţă, iar Frego ar fi liber.

Qui-Gon îl contactă imediat pe Senatorul Crote, aflat pe Coruscant. Îi spuse că aveau dovezile necesare şi că vor pleca la prima oră a dimineţii.

— Minunat, răspunse Senatorul. Luaţi *Degarian II*. Este rapidă şi disponibilă. Aştept cu nerăbdare să ne vedem mâine.

Fără altceva de făcut, Lena şi Jedii se aşezară pentru câteva ore de odihnă. Dar în timp ce Lena dormea în camera de

alături şi Maestrul lui dormea în apropiere, Obi-Wan descoperi că, oricât de epuizat era, somnul îl evita. Îşi amintea mereu de conversaţia pe care o auzise în parc între Maestrul său şi Lena. Qui-Gon nu mai vorbise niciodată cu cineva atât de sincer despre durerea lui. De ce alesese să se destăinuie unei femei în care abia avea încredere şi nu Padawanului său? Obi-Wan ştia că moartea lui Tahl fusese incredibil de grea pentru Qui-Gon. Ştia acum că Maestrul său fusese îndrăgostit de ea. Dar cât timp Tahl fusese în viaţă Obi-Wan nu fusese pe deplin conştient de existenţa dragostei lor. Când se înfiripase? Qui-Gon şi Tahl abia petrecuseră timpul împreună, din câte ştia el.

Stând în întuneric, pe Obi-Wan, îl cuprinse vinovăţia. Ştia că nu era bine să fie supărat pe Maestrul său. Era decizia lui să aleagă în cine să aibă încredere. Şi dacă persoana aceea nu era Obi-Wan, asta era.

Întorcându-se pe o parte, Obi-Wan îşi aminti cuvintele pe care Maestrul său i le spusese Lenei. Îşi aminti privirea din ochii lui Qui-Gon. Şi mai mult decât orice, îşi dorea să poată găsi o modalitate de a uşura durerea Maestrului său. În cele din urmă, oboseala misiunii îl birui şi începu să alunece în somn. Dar chiar în timp ce simţurile lui alunecau într-o stare mai relaxată, auzi mişcare în camera Lenei.

Obi-Wan se ridică, întrebându-se pentru o clipă dacă Lena încerca să fugă fără ei – dacă Maestrul său nu avea cumva dreptate să se îndoiască de motivele ei. Poate că îi vorbise cu convingere lui Solan, poate că dorea cu adevărat să se pună bine cu Cobralii. Apoi Obi-Wan auzi un al doilea set de paşi şi o luptă. Cineva o atacase pe Lena! Verificând să se asigure că sabia era în siguranţă lângă el, Obi-Wan pătrunse în camera Lenei. Aceasta stătea pe un scaun, legată şi cu căluş. O siluetă îmbrăcată într-o tunică cu glugă stătea deasupra ei. Lansându-se în aer, Obi-Wan sări peste capul celor doi, trăgând înapoi gluga siluetei. Se aşteptase să găsească chipul unui Cobral, dar nu îl recunoscu pe străin, al cărui chip era contorsionat de furie în timp ce scotea un blaster. Obi-Wan era pregătit cu sabia, dar intrusul băgă repede ceva în buzunar şi porni spre portalul de oţel transparent. Era pe cale să dispară când Qui-Gon izbucni în cameră şi îl izbi în perete cu un val de Forţă. Intrusul alunecă pe podea şi rămase nemişcat.

Obi-Wan o dezlegă rapid pe Lena.

— Eşti în regulă? întrebă el.

Lena aprobă din cap.

— Un alt interlop care lucrează pentru Cobrali, spuse ea, zâmbind pe jumătate. Aproape că am început să mă obişnuiesc cu ei.

— Bine ales momentul, Maestre, spuse Obi-Wan ironic în timp ce o ajuta pe Lena să se ridice.

— Mulţumesc, răspunse Qui-Gon în timp ce se apleca asupra omului. Mă tem că o să se trezească cu o durere de cap destul de serioasă.

Qui-Gon nu mai glumise de câteva săptămâni şi Obi-Wan era încântat. Qui-Gon căută în buzunarele bărbatului şi recuperă imediat datapadul lui Rutin. Obi-Wan văzu că mai recuperase ceva, dar ascunse obiectul cu pricina în mână.

Qui-Gon se ridică şi îi privi pe Lena şi pe Obi-Wan. Faţa lui era plină de îngrijorare.

— Trebuie să schimbăm planul. Trebuie să părăsim Frego cât mai curând posibil, spuse el.

Capitolul 17

Lena, Qui-Gon şi Obi-Wan tăcură în timp ce străbăteau străzile întunecate din Rian. Era aproape de zorii zilei şi o lumină galben-pal începea să coloreze cerul. Qui-Gon era nerăbdător să termine misiunea. Dar, în timp ce păşea hotărât în faţă, nu putea să se scuture de senzaţia că erau departe de finalul dorit.

Când ajunseră la una dintre numeroasele piste de aterizare ale oraşului, Obi-Wan se îndreptă direct spre *Degarian II*. Aproape că urcase în navă, cu Lena pe urmele lui, dar Qui-Gon îl opri.

— Nu, Padawan, spuse Qui-Gon încet, trăgându-l deoparte. Noi vom lua nava asta. Qui-Gon făcu un gest cu capul spre un vehicul singuratic dintr-un colţ al pistei de lansare. Cred că aceea va servi mai bine scopurilor noastre.

Obi-Wan păru confuz pentru moment, apoi aprobă din cap. O îndrumă cu blândeţe pe Lena departe de *Degarian II* şi o ghidă spre o zonă umbrită a platformei. Qui-Gon se apropie de pilotul navei mai mici.

— Dorim să ajungem pe Coruscant, îi spuse el cu voce joasă. Am vrea să plecăm cât mai curând posibil.

Pilotul se opri din ceea ce făcea şi se ridică la înălţimea sa maximă, care era destul de considerabilă. La început nu spuse nimic, ci pur şi simplu îl privi pe Qui-Gon în ochi. Qui-Gon îi întoarse privirea fără să tresară. Se simţea încrezător că omul acela nu avea nicio legătură cu Cobralii. Zborul cu el avea să fie relativ sigur.

— Pot să vă duc până pe Coruscant, spuse în cele din urmă pilotul.

Spuse o sumă, care păru să fie un preţ corect. Qui-Gon fu de acord.

— Avem ceva de rezolvat, dar ne vom întoarce în scurt timp, spuse el.

Pilotul aprobă din cap.

— Voi fi gata.

Qui-Gon se întoarse şi se îndreptă spre Obi-Wan şi Lena. Acum nu mai trebuia decât să facă să pară că părăsiseră

planeta cu *Degarian II*, conform planului.

— E timpul să ne îmbarcăm, spuse el cu o voce normală în timp ce urca pe rampă. Apoi adăugă încet pentru Obi-Wan: Lasă-mă pe mine să vorbesc.

Degarian II era o navă mare şi confortabilă, cu salon diplomatic şi camere spaţioase de dormit pentru pasagerii săi. Jedii şi Lena fură întâmpinaţi de un droid gazdă, imediat ce ajunseră la bord. Qui-Gon fu surprins să vadă că droidul era identic cu cei pe care el şi Obi-Wan îi tăiaseră ceva mai devreme, dar salută droidul de parcă s-ar fi aşteptat să-l întâlnească. După ce vorbiră câteva momente şi acceptă un mesaj de bun venit din partea Senatorului Crote, Qui-Gon declară că erau cu toţii foarte obosiţi şi că doreau să se retragă în cabinele lor pentru a se odihni.

— Asta este în regulă, răspunse droidul. Pot să vă conduc.

Droidul îi conduse pe un hol lung către trei camere spaţioase.

— Mulţumim, spuse Qui-Gon. Te rugăm să ne trezeşti înainte să ajungem.

Droidul aprobă din cap.

— Desigur. Avem permisiunea de a pleca în douăzeci de minute.

Rămase cu ei pentru o clipă, ca şi când s-ar fi asigurat că intrau cu toţii în camere. Lena căscă şi le ură *somn uşor*, apoi dispăru printr-o uşă. Obi-Wan făcu la fel, iar Qui-Gon îi urmă exemplul.

Qui-Gon aşteptă cincisprezece minute întregi înainte să bată la uşa Lenei.

— Plecăm mai devreme, spuse Qui-Gon când Obi-Wan apăru în spatele lui.

Lena păru confuză.

— Crezi că este sigur? întrebă ea.

— Mai sigur decât dacă rămânem la bord, răspunse Obi-Wan cu o grimasă.

Qui-Gon porni pe hol şi ceilalţi îl urmară îndeaproape. Scăpară printr-o mică trapă din spatele navei, în timp ce motoarele tocmai prindeau viaţă. Se urcară în cealaltă navă în timp ce *Degarian II* dispărea în atmosferă deasupra lor. De îndată ce toată lumea ajunse în siguranţă la bord, Qui-Gon le explică ceea ce tocmai se întâmplase.

— Mă tem că Senatorul Crote nu este ceea ce pare a fi.

Scoase un ordin de călătorie care purta sigiliul oficial senatorial Fregan din buzunar. Ordinul purta semnătura Senatorului Crote.

— Am găsit asta la tâlharul care a încercat să fure dovezile lui Rutin.

Ochii Lenei se măriră.

— Senatorul? exclamă ea. Am fost sigură că era mai presus de toate astea – că nu făcea parte din corupţie.

— Am fost sigur de multe lucruri care nu au fost aşa, răspunse Qui-Gon. Există multe adevăruri ascunse într-o galaxie precum a noastră.

Lena se lăsă pe spate şi îşi frecă ochii. Era clar copleşită. Se părea că reţeaua de minciuni a Cobralilor nu avea sfârşit.

— Evident, nu credeam că merita riscul să zburăm cu *Degarian II*, continuă Qui-Gon. Le aruncă un zâmbet scurt. Cred că ne-am asumat suficiente riscuri până acum.

Nava lor mică decolă la scurt timp, iar Jedii şi Lena se pregătiră pentru călătorie. Deşi nava nu era la fel de mare sau de luxoasă precum *Degarian II*, Qui-Gon observă un sentiment de calm care se lăsă peste grup în timp ce se ridicau în aer. În cele din urmă, părăseau Frego.

Când nava se afla la jumătatea drumului spre Coruscant, Qui-Gon tresări din starea sa meditativă la zumzetul comunicatorului său. Un moment mai târziu, vocea familiară a lui Yoda începu să vorbească.

— Atacată, *Degarian II* a fost, spuse el simplu. Declaraţia lui fu urmată de câteva secunde de tăcere. Apoi continuă: Supravieţuitori nu există.

Capitolul 18

Maestrul Jedi Mace Windu îi întâlni pe Qui-Gon, Obi-Wan şi Lena la platforma de aterizare. Avuseseră o călătorie destul de lungă şi era după-amiază pe oraşul-planetă Coruscant. Soarele era sus pe cer, fiind reflectat din miile de vehicule de transport şi sclipind de pe zgârie-norii falnici.

— Dumneavoastră trebuie să fiţi Lena Cobral, spuse Maestrul Windu, luându-i mâna pentru un moment. Îmi pare bine că ne întâlnim, în cele din urmă. Se uită pe rând la fiecare dintre ei înainte să-i conducă în Templul Jedi. Ne bucurăm că sunteţi în siguranţă, spuse el. Ştirile despre Senatorul Crote au venit ca o surpriză şi, evident, nu este una plăcută. Apoi, când *Degarian II* a fost distrusă...

Obi-Wan tresări când îşi aminti cât de aproape fuseseră cu toţii să fie ucişi.

— Am dori să o ducem pe Lena să depună mărturie, cât mai curând posibil, spuse el schimbând subiectul.

— Desigur, fu de acord Mace. Cancelarul a convocat o audiere specială pentru această după-amiază. Este programată să înceapă în doar câteva ore. Întregul Senat va fi prezent.

— Excelent, zise Qui-Gon. Nu vrem să le dăm Senatorului Crote sau Cobralilor timp să înţeleagă că planul lor a eşuat – că suntem cu toţii încă în viaţă. Atinse scurt umărul Lenei. Şi ne vom putea ocupa de problema asta odată pentru totdeauna. Cred că aşa este cel mai bine pentru Frego.

Lena aprobă din cap.

— Între timp aş vrea să mă spăl şi să-mi schimb hainele, spuse ea făcând un semn spre hainele murdare de călătorie. Mă tem că astea nu sunt potrivite pentru o sesiune specială a Senatului Galactic.

Obi-Wan zâmbi. Chiar şi sub o mare presiune, pe Lena o preocupau detaliile. Realiză că îi va fi dor de ea când misiunea lor se va termina. Şi se va termina foarte curând.

— Am pregătit pentru dumneavoastră câteva camere din Consulatul Fregan, spuse Mace. Credem că Senatorul Crote va lipsi din clădire până la audiere. Dar dacă ne întâlnim cu el,

trebuie să ne comportăm cu toţii de parcă nu am fi făcut nicio legătură între el şi Cobrali.

— Înţeleg, spuse Lena. Dar sper că aveţi dreptate când spuneţi că lipseşte din clădire.

Mace îi conduse către camerele temporare ale Lenei şi Jedii aşteptară în timp ce ea se spăla repede şi îşi schimba hainele.

Obi-Wan rămase uimit când ea reapăru câteva minute mai târziu. Părul îi era legat într-un coc elaborat şi de lobii urechii îi atârnau o pereche strălucitoare de cercei. Rochia simplă de culoare albastru deschis îi ajungea până la glezne. Arăta minunat şi deloc ca şi cum ar fi trecu printr-o noapte îngrozitoare şi lungă.

Grupul părăsi Consulatul şi merse direct la Senat.

Lena icni când intră în camera Senatului.

— N-am avut nici cea mai mică idee că galaxia era atât de mare! îi şopti ea nervoasă lui Obi-Wan.

Acesta îi aruncă un zâmbet liniştitor.

— Vei fi bine, îi şopti el înapoi. Aminteşte-ţi, faci ceea ce este corect.

Lena îşi îndreptă umerii şi aprobă din cap în timp ce grupul se aşeza într-o platformă plutitoare mare. Ea luă loc în timp ce platforma alunecă lin către partea din faţă a camerei uriaşe. Sesiunea tocmai începea şi Senatorii din toată galaxia îşi ridicară capul pentru a vedea cine avea să vorbească la întâlnirea aceea specială.

După câteva minute, murmurul care răsunase în toată camera, începu să se stingă. Cancelarul Valorum îi făcu semn Lenei că este timpul să vorbească.

Ea se ridică de pe scaun. Pentru un moment, rămase tăcută în timp ce privea spre miile de feţe care o priveau la rândul lor.

Obi-Wan nu putea decât să ghicească ce anume îi trecea prin minte. Trecuse prin atât de multe, ajunsese atât de departe. Acum, soarta ei era în mâinile unor străini.

O vor crede? Le va păsa?

Vocea Lenei nu şovăi în timp ce vorbea despre familia Cobral. Când legă familia criminală de Senatorul Crote, se auzi un murmur în cameră, urmat de o tăcere respectuoasă. Obi-Wan putea să-şi dea seama că Lena captase atenţia fiecărei

fiinţe din cameră în timp ce vorbea despre crimele, abuzul de putere şi răul reprezentat de Cobrali pe Frego. Apoi vorbi despre propria ei poveste, inclusiv despre moartea soţului şi a verişoarei ei. Şi, în cele din urmă, despre încercarea Senatorului Crote de a-i ucide pe toţi.

Se dezlănţui un tumult în cameră atunci când uluitul Senator Crote sări în picioare.

— Minţi! strigă el. Nu am făcut decât bine pentru planetă!

Dar Obi-Wan putea să-şi dea seama, după privirea de pe faţa Senatorului, că acesta ştia că totul era împotriva lui, în timp ce Lena prezenta dovada – nu numai legătura sa cu tâlharul care o atacase, ci şi transmisiunile care îl legau definitiv de distrugerea navei *Degarian II*. Cariera lui politică – şi de fapt viaţa lui de om liber – se încheiase.

Nu dură mult până când se numără votul. Senatorul Crote fu înlăturat din funcţie, şi se ordonă arestarea imediată a Cobralilor şi judecarea lor pentru crimele comise. Odată ce era instituit un nou guvern, avea să fie ales noul Senator de Frego.

Obi-Wan radia. Era atât de mândru de Lena, de tot ceea ce realizase pentru planeta şi pentru oamenii ei.

Datorită ei, Frego va avea, în sfârşit, un nou început, o şansă la o viaţă nouă.

Capitolul 19

La Consulatul Fregan, avea loc o mică petrecere în camerele Lenei. S-a vorbit mult despre succesul mărturiei şi despre noul drum pe care îl aveau de parcurs. Câţiva Senatori fuseseră atât de impresionaţi de mărturia Lenei încât îi sugeraseră să candideze pentru poziţia de Senator de Frego.

— Nu am niciun interes pentru o astfel de poziţie, răspunse ea categoric. Mă voi întoarce pe Frego pentru a ajuta la formarea guvernului de tranziţie. Iar după aceea, va fi timpul să încep o viaţă nouă pe o altă planetă.

Îi făcu cu ochiul lui Obi-Wan, iar el avu sentimentul că politica avea să facă parte, cu siguranţă, din viitorul Lenei. Poate că va obţine o poziţie de ajutor de Senator pe Coruscant. Dacă o va face, îşi dădu el seama, s-ar putea să o mai poată vedea din când în când...

După ce micul grup luă o masă de sărbătorire a succesului, Lena anunţă că voia să se odihnească.

— S-au întâmplat atât de multe şi aş vrea puţin timp ca să cern totul. Destul de curând, mă voi duce înapoi pe Frego. Mă tem că acolo nu mă voi odihni prea mult.

Qui-Gon aprobă. Ştia câtă muncă era necesară pentru a schimba un guvern.

— Cu siguranţă, cred că odihna este necesară, spuse el. Maestrul Jedi Mace Windu şi cu mine avem treabă la Templu, dar mă voi întoarce curând. Obi-Wan poate rămâne cu tine, dacă vrei.

— Este foarte amabil din partea voastră, dar mi-ar plăcea foarte mult să stau un timp singură, răspunse Lena cu graţie.

Obi-Wan încercă să-şi ascundă dezamăgirea în timp ce o aproba.

— Desigur, spuse el.

În timp ce Mace şi Qui-Gon plecau la Templu, Obi-Wan zăbovi în faţa uşii Lenei. Voia să-i respecte dorinţele, dar în acelaşi timp, voia să rămână aproape de ea în caz că se răzgândea. Uşa către camera adiacentă era deschisă şi camera era goală. Obi-Wan intră şi se aşeză pe o sofa confortabilă. De

aici putea auzi tot ce se întâmpla în camera Lenei. Obi-Wan tocmai închisese ochii când auzi o voce familiară. Nu era a Lenei şi nu era prietenoasă.

— Eşti surprinsă să mă vezi, dragă Lena? spunea vocea. Presupun că ar trebui să fii. Dar am crezut că îţi plac surprizele.

Se auzi un sunet înăbuşit, de parcă intrusa folosea ceva pânzeturi. Apoi o auzi pe Lena icnind. Obi-Wan ieşi pe hol în mai puţin de o secundă. Cu mâna pe sabia de lumină, apăsă butoanele uşii, dar nu se întâmplă nimic. Uşa era blocată.

Obi-Wan îşi aprinse sabia. Trebuia să treacă prin uşă. Dar când lama lui atinse uşa, ceva îi spuse să nu o taie. Concentrându-se, închise ochii. Auzi o zgârietură foarte uşoară chiar în faţa lui. Lena se afla la doar câţiva centimetri distanţă, de cealaltă parte a uşii. Nu avea nicio modalitate de a tăia uşa fără să o pună în pericol.

— Ar fi trebuit să fac asta cu ani în urmă, continuă intrusa. Poate că aşa mi-aş fi putut salva fiul preferat. Cel pe care l-am iubit cel mai mult. Cel pe care l-am preţuit.

Era Zanita.

— Am încercat să-l salvez, chiar am încercat. Dar odată ce s-a aflat că voia să trădeze familia – că l-ai convins să depună mărturie împotriva propriei sale familii – nu am mai putut face nimic. Era o mare pierdere pentru mine, da. Dar una necesară.

Lena dădu drumul unui suspin.

— Necesară? spuse ea neîncrezătoare. Zanita, a fost propriul tău fiu!

— Ştiu asta, Lena. De fapt, mi-aş fi dorit mai degrabă să fi fost o fată. Vezi tu, băieţii şi bărbaţii nu sunt altceva decât nişte pioni proşti. Au nevoie să li se spună întotdeauna ce trebuie să facă şi în jumătate dintre cazuri tot fac treaba aiurea. Lucrurile de pe Frego erau într-o stare mizerabilă până când am preluat eu controlul. Am organizat forţele noastre şi am făcut ca guvernul să vadă lucrurile după cum voiam noi. Totul mergea foarte bine până când ai venit tu. I-ai furat inima lui Rutin şi i-ai forţat mintea.

— Rutin avea o minte proprie, spuse Lena încet.

Scanând peretele, Obi-Wan încercă să-şi amintească poziţia a tot ce se afla în interior. Mâinile îi erau umede de transpiraţie şi inima îi bătea foarte tare. Nu mai avea prea mult timp ca să acţioneze şi nici posibilitatea vreunei greşeli.

Zanita se comportă de parcă n-ar fi auzit-o pe nora ei.

— Şi acum, din cauza ta, îi voi pierde şi pe ceilalţi doi fii ai mei, continuă ea. Dar, desigur, nu am de gând să las să se întâmple una ca asta.

Obi-Wan auzi un clic de rău augur. Trebuia să acţioneze – spera doar nu era deja prea târziu. Ridicându-şi sabia, împinse lama prin perete.

— Ai vrea un moment să-ţi aranjezi părul, draga mea? întrebă Zanita. S-ar putea să-l revezi pe Rutin în doar câteva clipe.

Obi-Wan tăie peretele cu o viteză remarcabilă şi pătrunse înăuntru exact la timp pentru a o vedea pe Lena căzând pe podea, la câţiva metri de el. Ateriză cu o bufnitură ciudată şi rămase complet nemişcată. Încă ţinând un blaster în mână, Zanita întinse ţeava spre pieptul norei ei. Nu părea să fie conştientă de prezenţa lui Obi-Wan. Tânătul îşi luă ochii de pe Lena şi înaintă câţiva paşi spre Zanita. Ea se întoarse brusc, ţintind acum blasterul spre el.

— Ah, un Jedi, spuse ea. Desigur.

Trase câteva salve rapide. Obi-Wan fu surprins de precizia ei incredibilă şi trebui să se eschiveze şi să pareze pentru a evita să fie lovit de al doilea proiectil şi apoi să-l devieze pe cel de-al treilea, cu sabia, în acelaşi timp.

În timp ce înainta, simţi că unul dintre proiectile îi străpunge roba. Se învârti şi sări în sus, aterizând pe partea dreaptă a Zanitei şi apucându-i blasterul. Zanita se aruncă spre corpul Lenei. Umerii ei se cutremurară violent, în timp ce îi scăpau câteva suspine. Adevăratul lider al familiei Cobral era învins şi, cel mai probabil, se gândea la timpul pe care îl va petrece în închisoare.

Obi-Wan îşi dezactivă sabia şi o prinse din nou la centură. Roba lui avea o mică gaură, de la proiectilul de blaster care abia îl ratase. Îşi trecu degetul prin ea, fiind recunoscător că nu fusese rănit. Dar Lena...

Dintr-o dată, Obi-Wan auzi în spatele lui o voce grăbită.

— Obi-Wan, ai grijă! strigă cineva.

Era Qui-Gon.

Pentru o fracţiune de secundă, Obi-Wan nu fu sigur unde să se uite. Apoi văzu licărirea unei arme în mâna Zanitei. Era o vibrolamă.

Înainte ca Obi-Wan să o poată dezarma pentru a doua oară, Zanita îşi implântă lama vibratorie în piept.

O clipă mai târziu, căzu pe podea lângă Lena, moartă.

Capitolul 20

Qui-Gon îşi ridică privirea de pe canapeaua de dormit din camera sa din Templul Jedi pentru a-şi vedea Padawanul stând în prag.

— M-am gândit că ţi-ar plăcea să vii cu mine să o vezi pe Lena, zise Obi-Wan.

Obi-Wan se foi uşor pe picioare, iar lui Qui-Gon, asta îi aminti de tânărul pe care îl luase ca elev Padawan, cu mai mult de patru ani în urmă. Nerăbdător şi încăpăţânat, dar şi nesigur. Străbătuseră o drum lung de atunci. Dar în acel moment, Qui-Gon era foarte conştient că tânărul Jedi încă mai căuta afecţiunea şi aprobarea lui. Nu îl putea învinui şi îi era chiar recunoscător. Destul de curând, Obi-Wan va ajunge să fie un Cavaler Jedi cu drepturi depline şi nu va mai avea nevoie de el. Pentru moment, totuşi, încă era doar un băiat.

Qui-Gon ştia că lucrurile dintre ei nu fuseseră prea bune în ultimul timp. Simţit o undă de vină. Nu era sigur de ce îi fusese atât de dificil să se încreadă în băiat când venea vorba de sentimentele sale. Ca multe alte lucruri, pur şi simplu aşa se întâmplase.

— M-aş bucura să vin, spuse Qui-Gon, ridicându-se în picioare. Ce mai face?

— Lovitura la cap, când a căzut, a fost destul de severă, răspunse Obi-Wan. Dar îşi revine bine şi urmează să fie eliberată în după-amiaza asta. Plănuieşte să se întoarcă pe Frego poimâine.

Qui-Gon îşi stabili pasul pentru a se potrivi cu cel al lui Obi-Wan în timp ce mergeau pe coridor.

— Rănile fizice se vindecă repede, spuse el încet. Cele emoţionale necesită ceva mai mult timp.

Qui-Gon rămase tăcut în timp ce mergeau pe hol. Apoi începu să vorbească.

— Când a murit Tahl, rana a fost atât de mare şi de profundă încât eram sigur că nu voi putea supravieţui. Nu mai puteam continua. Şi, în durerea mea, am fost orb faţă de cei din jurul meu – cei care, de asemenea, o iubeau şi o jeleau pe Tahl.

— Am plâns-o şi eu, spuse Obi-Wan. Dar ştiam că durerea mea nu se putea măsura cu a ta, nu s-ar fi putut măsura niciodată. Nu ştiam cum să te ajut. Mă simţeam pierdut.

Deodată, Qui-Gon se opri şi se întoarse cu faţa spre Padawanul său.

— Eu am fost cel pierdut, Padawan. Ai fost generos şi răbdător cu mine. Şi aveam nevoie de răbdare. Încă mai port rana pe care am suferit-o când am pierdut-o pe Tahl. O voi purta pentru tot restul vieţii mele.

Obi-Wan aprobă din cap, solemn.

— Ştiu, spuse el încet.

Qui-Gon puse o mână pe umărul lui Obi-Wan.

— Îţi sunt recunoscător pentru eforturile de a mă ajuta în durerea mea. Mult timp nu am fost pregătit să-ţi aud cuvintele, dar tot ai avut dreptate să mi le spui. Mulţumită ţie m-am regăsit – am găsit o cale de urmat. Cuvintele tale... au fost o mângâiere pentru mine. Mulţumesc.

Obi-Wan oftă adânc şi zâmbi.

— Cu plăcere, spuse el.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii.

Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început

să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea

puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul

extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva

navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre.”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

